

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2023

"ಅರ್ವೇವಲ್ ಕಡೆ ಹೋಗು ಮಾ
ಮಸ್ತಾಗಿ NRI ಗಳು ಸಿಗ್ನಾರೆ"

ಧರ್ಮಾಕ್ರಾಂತಿಕ್

TEMPLE OF
KNOWLEDGE

ಪ್ರಸ್ತುತವಿಲ್ಲದ ಕೊಣ ಅತ್ಯವಿಲ್ಲದ ದೇಹವಿದ್ದಂತ

ಬೀಚಿಯವರ ವಿಡಂಬನೆ ಹಾಸ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪೋಲ್ಯುಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಬೀಚಿ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ಪ್ರೇರಣೆ, ಸೂತ್ರ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿವೆ ಸಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಬೀರುತ್ತದೆ.

53 ಪ್ರಸ್ತುತಗಳ

ಷಾಸ್ತ್ರ

ನಿಮಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಲು ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ

ಪ್ರಸ್ತುತಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಖರ್ಚಿಸಿ ಅಸಕ್ತಿ ಒಂದುಗರು, ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಕಾರ್ಫೋರೆಚ್‌ಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನ ಸೇರಲಿ ಹಾಗೂ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ, ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೂ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು.

ಬೆಲೆ ರೂ7803 after discount ರೂ 7000 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

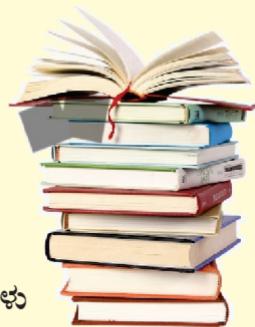
Pay 9845264304

ಅಸಕ್ತರು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : 080-29731414 ಮೊ : 9035302302

BEECHI PRAKASHANA ಬೀಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ,

BOOKS AVAILABLE

- ▶ Kannada Books
- ▶ Banking Exam Books
- ▶ Biographies
- ▶ Business & Economics
- ▶ Children & Young Adult Books
- ▶ Comics
- ▶ Competitive Exam Books
- ▶ Engineering Entrance Exam
- ▶ Fiction & Non-Fiction Books
- ▶ Office Stationery
- ▶ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು
- ▶ Health & Family
- ▶ Humour
- ▶ Law
- ▶ Literature
- ▶ Medical Entrance
- ▶ Politics
- ▶ Reference Books
- ▶ Religion & Spirituality
- ▶ Romance
- ▶ Other Books

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಜೀಲೂದು ರಾಮಮಾತೀ

ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ. ಎಚ್. ಎನ್. ಆಸುದ್

ಶ್ರೀ. ಎಚ್. ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣ

ಅಪರಂಬಿ

ತೀಳನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 40

ಸಂಚಿಕೆ - 12

ಈ ಪಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ...

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ - 2023

ಆದ್ಯತ ಮಂಡಳಿ

ಮಾನ್ಯೇಜಿಂಗ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್

ಶ್ರೀ ಉಲ್ಲಾಸ ರಾಯಸಂ

ಟ್ರಿಸ್ಟ್‌ಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಜೀಲೂದು ರಾಮಮಾತೀ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ಅನಂದ

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ ಧರ್ಮ

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಭರತ

ಚಂದಾ ವಿವರ :

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 750/-

ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಯ:

ಬೆಳಿಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಚಂದಾ ಹಣದ ಚೆಕ್/ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ಫಾಲ್ಸ್‌ನ್ಯೂ

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಿಸ್ಟ್

ಹೆಸರಿಗೆ ನಮ್ಮಿನಿಸಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ

ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ:

ಮನಿಶರ್ವಾ ಸ್ಟ್ರೀಕರಿಸಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಅಪರಂಬಿ ಕೆಡಿ

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಮಹಿಳೆಯಲಿ...ಮದವೇ...ಮನೆಯಲಿ

ಕೆಂಡಿಯಂದೆಯಿದೆ ಕೆಂದಿ (ಇಡ್ಲಿ)

ಉಪಾಹಾರದ ಅನುಭವ

ಕೆಂದಿ ನೀರನು ಕೆರೆಗೆ ಬೆಲ್ಲಿ

ಇದು ಭಾಗ್ಯವಯ್ಯಾ

ಇದನಿದು ಸಂಕೇನಾ ?

ತುಂಬು

... ಓಡಿಟ್ರೋ

ಖೆಫ್ಫೆಯ್ ಮೆಲ್ಲಿ ಖೆಫ್ಫೆ ಮೆಲ್ಲಿ

ನೋಡೋ ಕೆಂದಿ

ಶುಭೋದಯ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಗದ್ದೆಗಲ

ಕೆ.ಎಸ್. ಸೋಮೇಶ್ವರ

ಬಿ.ಆರ್. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್

ಪುಷ್ಟಿ ಹಿ.ಜಿ.

ಸೂರಿ ಹಾದ್ರಳಿ

ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಹುಲ್ಲೇನಹಳ್ಳಿ

ದಂನಾತ್

ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ

ಎಸ್. ರಾಮನಾಥ್

ವಿಲಾಸ ನಾ. ಹುದ್ದಾರ

ಮುಶಿ ಪ್ರಟಿ-

ಅಶೋಕ್ ಹೆಮ್ಮೆಜಿ

ಪ್ರಕಾಶಕು : ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಿಸ್ಟ್, 36, ನೋ ಮುಖ್ಯರಸ್ತ್ ಘಟ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಜಂಗಳೂರು - 560 003, email: koravanjiaparanji@gmail.com ವೆಳೆಪ್ಯಾ: 9845264304

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ : ಶ್ರೀ ಜೀಲೂದು ರಾಮಮಾತೀ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ. ನೋ.

96, 'ಸುಕೇಶವ್', ವರದನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ಟ್, 20ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಆರ್. ಎಂ. ಲೇಟಿಚೆ, ಡಂಗಳೂರು-560 068. ದೂರವಾಣಿ: 080-26688488. email:beluraramamurthy@gmail.com

For Online payment of subscription: Name : KORAVANJI APARANJI TRUST

Current Account No.: 109804180000056, IFS Code : SVCB0000098

SVC Co-operative Bank Ltd., Branch: Malleshwaram

Please mail us your name and address if you are a new subscriber. Mail your subscriber ID if it is renewal. Our email ID:koravanjiaparanji@gmail.com

ಮುದ್ರಣ : ರವಿ ಗ್ರಾಹಿಕ್ - ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ : ಶ್ರೀ ಬಾಲಾజಿ ಶ್ರೀಟ್ರಿಪಾಲ್, (ರವಿ) ಸಹಕಾರನಗರ

ಅಪರಂಜಿ ಕಡಿ

ಪ್ರಕಾಶ

ಮನಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಬಂಧನ

-ಪತ್ರಿಕೆ

“ಅಂಥ ಪ್ರೇಮ” ಅಂದರೆ ಇದೇ

* * *

ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಗಿರಲಿ, ಸ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು ದೂರವಿರಲಿ

-ಪತ್ರಿಕೆ

ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಅಂದರೆ ಇದೇ

* * *

ನಕಲಿ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ಹೊಡತ

-ಸುದ್ದಿ

ಅವನ ಹಣೆಬಿರಹ ಪಾಪ

* * *

ಸೋಮಾರಿತನ ಆರೋಗ್ಯವಧಕ

-ಸುದ್ದಿ

ಇದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತು

* * *

ಜ್ಯುಲಿನಿಂದ ಬಾಗಿಲ ಮೂಲಕವೇ ಹೊರನಡೆದ ಖೈದಿ

-ಸುದ್ದಿ

ಇದನ್ನೇ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನೋದು ಶುದ್ಧ ಪುಹಕ

* * *

ಜನ ಬಿ ಮ್ರ ಶ್ರೀ ಅವರನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ

-ಹೇಳಿಕೆ

ಬಿ ಮ್ರ ಯಾರು ಸರ್

* * *

ಕನ್ನಡ ಕಾಪಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ

-ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾವ್

ರಾಮ ರಾಮ !!!

“ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ”

ಅಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಸುಭಜ್ಣನವರು ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ರಾಶಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನಂತರ ನಾವಿಭೂರೂ ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುಗಳ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಚಿತ್ರದುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವಿದ್ದು. ಅದು ಅಕ್ಷೋಬರ್ ಶಿಂಗಳು. ಇಸವಿ 1983. ಹಾಗಾಗಿ ಈ 2023 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಗೆ ನಲವತ್ತು ಪುಂಬುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಕಡಿಮೆಯ ಮಾತೇನಲ್ಲ. ಕೊರವಂಜಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಕೊರವಂಜಿ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿ ಪರಂಪರೆ ಒಟ್ಟು ಅರುವತ್ತೆಯ ವರ್ಷಗಳಪ್ಪು ಕಾಲ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜನತೆಯ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಕ್ಷೇಪ ನಾಡಿಮಿಡಿತವನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

ಈ ಸಾಹಸ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅಪರಂಜಿಯ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗ. ಈ ಸುದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಲೇಖಿಕರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೇಡಿದ್ದಾರೆ. ಬರಹಗಾರರಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಚಂದಾದಾರರಾದ ಓದುಗರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲ ದಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಿಕ, ಲೇಖಿಕಿಯರನ್ನು, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಓದುಗರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವರೆಲ್ಲಾಗೂ ಅಪರಂಜಿಯ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮಕಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದೇ ಅಕ್ಷೋಬರ್ ಏಳನೆಯ ತಾರಿಖಿ ಶಿವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ “ನಲವತ್ತರ ಸಂಭ್ರಮ ” ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಜಯನಗರದ ಜ.ಎಸ್. ಎಸ್., ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಅಂದಿನ ವಿದ್ಯವಾನಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರಗಳನ್ನು ಇದೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಗಳೂ ಆದ ಮಾನ್ಯ ಜಿರಂಜೀವಿ ಸಿಂಗ್ ಸಮಾರಂಭದ ಅಥಕ್ತತೆಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ಬೆಂತಕರೂ, ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ಆದ ಪ್ರೇರಣೆಗೂ ಎಂ. ಕೃಷ್ಣಗೌಡರು ಮುಖ್ಯ ಅಂತಿಧಿಗಳಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಒಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಪರಂಜಿ ಆಭಾರಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ, ಹಾಗೂ ಅಪರಂಜಿಯ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಸೇವಿದ ಮಾನ್ಯ ಎಸ್.ಆರ್ ವಿಜಯಶಂಕರ್ ಅವರು ಅಂದು ಶುಭಹಾರ್ತೆಗಳೂಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಕಾರ ಮಾನ್ಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಆಚಾರ್ಯರವರು ಅಂದು ಸಫಿಕರನ್ನು ರಂಜಿಸಲು ಬರುವರಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದುಫಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ ಭೋಜನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಓದುಗರು, ಬರಹಗಾರರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಿತ್ಯೆಣಿಗಳೂ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು ವಿನಮ್ಯ ಬಿಸ್ತುಹ.

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರೇಸ್

ನಂ. 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560003

ಅಪರಂಜಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾನಪತ್ರಿಕೆಯ 40ರ ಸಂಭಾಷಣೆ

ಉದ್ದಾಟನೆ:

ಸನ್ನಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಚಿರಂಜೀವಿ ಸಿಂಗ್,
ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನಿವೃತ್ತ ಹಿರಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ:

ಮೌ. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡ,
ಖ್ಯಾತ ಚಿಂತಕರು, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ವಾಗ್ವಿಗಳು
ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ವಿಜಯಶಂಕರ,
ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕರು

ಹಾಸ್ಯ ರಂಜನೆ:

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಆಚಾರ್ಯ

ಖ್ಯಾತ ಹಾಸ್ಯ ಕಲಾವಿದರು

ಉಪಸ್ಥಿತಿ:

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್, ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ
ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ
ಶ್ರೀ ಉಲ್ಲಾಸ ರಾಯಸಂ,
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಟ್ರೈಸ್, ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರೈಸ್

ತಾ|| ಶನಿವಾರ, 7.10.2023, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ

ಸಳಳ: ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಸಭಾಂಗಣ,

8ನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಪರಂಜಿ ದಾನಿಗಳಿಗೆ, ಒಂದುಗಳಿಗೆ, ಲೇಖಕ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ,
ಜಾಹೀರಾತುದಾರರಿಗೆ ಅತ್ಯೇಯ ಸುಖಾಗತ

ವಿ.ಸೂ. ಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ

ಭೋಜನ ಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಮತ್ತು ಟ್ರೈಸ್ಗಳು,

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರೈಸ್

ಮಳೆಯಲ್ಲಿ...ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ..

ಶಾಶ್ವತ ಗದ್ದೆಗಲ್

"ಮನೇ ಇನ್ನೂ ರೆಡಿ ಅಗಿಲ್ಲಾ..?? ನಾವು ಸೀದಾ ಭತ್ತದ ಉಟ್ಟದ ಹಾಲ್ಗೆ ಹೋಗೋದು ಅಂದೊಂದ್ಯಾ ಹೇಗೆ..!!? ಗಳೆಯ ಬಂದು ಅಪ್ಪು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ, ನೀನು ಇಪ್ಪು ಲೇಬು ಮಾಡಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿತ್ತಿದ್ದು".

"ಬಂದೆ ಕಣ್ಣೀ.. ನೀವೋಳ್ಳಿ ಗಡಿಬಿಡ ಮಾಡ್ಡಿರಿ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತರು ಯಜಮಾನರು.

"ಇದೆನೇ ಇದು... ಅಪ್ಪು ಒಳ್ಳೆ ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆ ಇದೆ, ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಮದುವೆಗೆ ಅಂತ ಅಪ್ಪು ಬೆಲೆ ಸೀರೆ ತಗೊಂಡು ಬಂದು ಬ್ಲೈಸು, ಕುಷ್ಣ ಅಂತ ಸಾವಿರಾರು ರುಪಾಯಿ ದಂಡ ಮಾಡಿದ್ದೀ... ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೆ ಈ ಮಬ್ಬ ಸೀರೆ!!? ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅಂತ ಉಟ್ಟ ಸೀರೆನಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತಲ್ಲ" ಮದುವೆಮನೆಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಕುಳಿತ ನನ್ನ ಪತಿ ನಾನು ರೆಡಿ ಅಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು.

"ಈ ರೀತಿ ಮಳೆ ಸುರಿತಿದೆ, ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು ಹೊರಟೆ ಅಪ್ಪೇ ಕಥೆ. ಹೇಗಾದ್ದು ಗಲೀಜಾಗೇ ಅಗುತ್ತೇ ನಾವು ಅವರಿವರ ಅನುಭವ ಕೇಳಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆಯ್ದಾ.." ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮುಂಗುರುಳನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದೆ ನಗುತ್ತ.

"ಸರ ಹೋಯ್ಯಾ.. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೀರೆ ಉಡೋದಾ!? ಬಂಗಾರ ಅದ್ದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು.."

"ಅಯ್ಯೋ ಈ ಸೀರೆಗೆ ಬಂಗಾರನಾ!!? ಬೇಡಪ್ಪಾ... ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರೆಡಿ ಅಗಿಬಿರ್ಫಿನಿ, ಈಗ ನಡಿರಿ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಬ್ಯಾಗು ಹಿಡಿದು ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೊರನಡಿದೆ.

"ಪ್ರಣಾಶೀತಿ.. ಆ ಬ್ಯಾಗ್ ಏನಕ್ಕೇ?? ಹೊಸ ಬ್ಯಾಗ್ ತಗೊಂಡು ಬರಬಾರದಾ... ನನ್ನ ಮಯ್ಯಾದಿ ತೆಗಿಬೇಕು ಅಂತನೇ ಹಿಂಗಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಡಿದ್ಯಾ???"

"ರೀ... ಹೊಸ ಬ್ಯಾಗು ತಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಹಾರಿದ್ದು ಅಪ್ಪೇ ಕಪ್ಪು, ಕಪ್ಪುಮಳೆ ಕಲೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಬ್ಯಾಗು. ನಾನೇನು ಬ್ಯಾಗು ತಗೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಲ ಅಯ್ಯಾ... ಕವರ್ ಮಾತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತ್ಕೊಳ್ಳೋದು. ನಡಿರಿ ಹೋಗೋಣ ಲೇಟ್ ಅಗುತ್ತೇ" ಗಡಿಬಿಡಿಸಿದೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕಲು.

ಕಾರನ್ನ ಪಾಕ್ ಮಾಡಲು ಮದುವೆ ಭತ್ತದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಾರ್ ಪಾಕ್ ಮಾಡಲು ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲ.

"ಭತ್ತಿ ತಂದಿದೀಯಾ..???"

"ಮಾಂ ರೀ..." ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಹೊರ ತೆಗೆದ ಭತ್ತಿ ನೋಡಿ ನಮ್ಮವರ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು.

"ಇದೆನೇ ತೋಟಕ್ಕೆ ಜಿಪ್ಪಿ ಹೊಡೆಯುವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋ ಭತ್ತಿ ತಂದಿದ್ದೀ... ಎರಡು ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದುಹೋಗಿದೆ, ಭತ್ತಿ ತುಂಬಾ ಜಿಪ್ಪಿ ಕಲೆ...!" ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪುಮಾಡಿದರು.

"ಅದೂ... ಮಳಗಾಲ ನೋಡಿ ಹೊಸ ಭತ್ತಿ ಯಾರಾದ್ದು ಎಗರಿಸಬಿಡ್ಡಾರೆ ಅಂತ ಇದನ್ನ ತಂದೆ ರೀ..." ಮುಖ ಅಡಿಹಾಕಿದವರಿಗೆ ನಮ್ಮವರ ಮುಖ ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕರ್ಮ. ಹಾಗಾದ್ದೆ ನೀನು ಚಪ್ಪಲಿನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ ಅನ್ನು...?"

"ಹಾಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಪ್ಪಾ..." ಎಂದು ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತು ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಕಾಲು ತೋರಿಸಲು ಹೆದರಿದೆ.

"ಬನ್ನಿ ಈ ಭತ್ತಿಲ್ಲ ಹೋಗೋಣ".

"ನಾನು ನೆನಕೊಂಡೆ ಬತೀರ್ನಿ, ಆದ್ದೆ ಈ ಡಬ್ಬಾ ಭತ್ತಿಲ್ಲ ಬರಲ್ಲ" ಎಂದವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭತ್ತಿಯೋಳಿಗೆ ಕರೆಯಲು ಧ್ಯೇಯ ಸಾಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದೆ ಮದುವೆ ಹಾಲ್ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಹೇಗೂ ಕಪ್ಪ ಸೀರೆ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಸೀರೆ ಹಾಳಾಗುವುದೆಂಬ ಭಯವೇನು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹವಾಯ್ ಚಪ್ಪಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದ ಅನುಭವ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಭತ್ತದ ಹಿಂಬದಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ. ಹತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆ ನಡೆಯುವುದೋಳಿಗೆ ತಲೆಯ ವರೆಗು ಕೆಸರು ಹಾರಿಸಿತ್ತು ಚಪ್ಪಲಿ.

ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲೋಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಸರು ತೋಳಿದುಕೊಂಡು, ಹಾಗೇ ನೀಟಾಗಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತ್ರೇಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವರ ಎದುರು ಸ್ಪೃಲ್ ಆಗಿ ನಡೆದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ... ಕಾಲು ತೋಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

"ಎನಮ್ಮಾ...ಇಷ್ಟೋತ್ತಿಗಾ ಬರೋದು..!?" ಸಂಬಳ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ರುಪಾಯಿ ಕಮ್ಮಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಬಂದು ಇಡ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ತೋಳಿರಿ" ದನಿ ಬಂದತ್ತ ನೋಡಿದೆ.

ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದವರೇ ಅಡುಗೆ ಮನಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಕೋಪ ಬಂದರೂ ತಡೆದುಕೊಂಡು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಗೆಟಪ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತ್ರೇಸ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಲು ಇದ್ದ ರೂಮನ್ನು ಹೋಕ್ಕೆ.

ರೂಮಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ತಲೆ ಗಿರಗಿರ ತಿರುಗಿತು. ರೂಮಿನ ತುಂಬಾ ಗೊಚ್ಚೇ... ಗೊಚ್ಚೆ.

ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ತಂದ ರೇಷ್ಟೆ ಸೀರೆ ಉಡಲಾಗುವುದೇ..!?

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ರೂಮುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅದೇ. ಹೀಗೇ ... ಈ ಅವಶಾರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಗುವುದೇ...!!!?

ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ ಕೀ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ಗಿನಿ, ಮುಂದಿನದೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತಿನಿ ಮೇಸೇಜ್ ಹಾಕಿದೆ ಪತೆರಾಯಿರಿಗೆ.

ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸೆರಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇವರು ಕುಳಿತ ಕುಚೆಯತ್ತ
ಅವರಂಜಿ / 6 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2023

ಸಾಗಿ ಮದುವೆ ಮನೆನೂ ಬೇಡ ಏನೂ ಬೇಡ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂತ್ತೋತ್ತಿನಿ ಎಂದು ಅಂದೋಂಡು ನಮ್ಮವರ ಜೀಬಿನಿಂದ ಕಾರ್ ಕೀ ತೆಗೆದಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟೇ.... ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು.

ಎದೆ ರುಲ್ ಎಂದಿತು.

ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೈ ಹಿಡಿದವರನ್ನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅದೇ ಪಾತ್ರ ತೊಳಿ ಅಂದವರು ಹಲ್ಲು ಮಸೆಯತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು.

"ಏನ್ ಸರ್ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀಬಿಗೇ ಕೈ ಹಾಕಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡ್ಡಾಳೆ ಈ ಕಳ್ಳಿ ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೆ ಅರಾಮಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ..." ನಮ್ಮವರನ್ನದೇಶಿ ನುಡಿದರು ಕಣ್ಣ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು.

"ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಕಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲಿ... "ಕೂಗಿದೆ ಅವರ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು.

"ಕಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?? ನಾನೇನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅಂದೋಂಡ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿನ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು, ಅಮೇಲೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹೊಸಾ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಅಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಉಪಾಯ... ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ?? ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕದ್ದು ಈ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ್ಯಾ?? ಈಗ ಇವರ ಜೀಬಿನಿಂದ ಕೀ ತೆಗಿತಿರೋದು... ಏನೇ ಹೇಳು ಬಾರಿ ಕಳ್ಳಿ ಕಂತ ನೀನು... ಕಾರನ್ನೇ ಕಡಿತಿದ್ದಾ... ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಹೇಳು ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ. ಬೇಗ ಹೇಳ್ತಿಯೋ... ಪೋಲೀಸ್ ಕರೆಸಬೇಕೋ..

ಸರ್ ಬಿಟ್ಟಿಡಿ ಅವರು ಅಂತವರಲ್ಲಿ ...

ನೀವು ಸುಮ್ಮಿರಿ ಸರ್, ನಿಮ್ಮಿಂತಾ ಒಳ್ಳಿಯವರು ಇರೊದಿಂದ್ರಫ್ ಇಂತವರು ಹೆಚ್ಚೋಂಡಿರೋದು. ತೆಗಿಯಮಾಡ್ ನಿನ್ನ ಕವರ್ ಅನ್ನು...

ನೋಡಿದ್ದು... ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ... ಯಾರಯಾರದ್ದೋ ಬಂಗಾರ ಎಲ್ಲಾ ಕದ್ದಿದ್ದಾಳೆ ನೋಡಿ ಕವರ್ ಅಲ್ಲಿ ಇರೊದೆಲ್ಲಾ ಸುರಿದು ನುಡಿದರು ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಸಿ ಹಿಡಿ ಆಫೀಸರ್.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತೆ ಆಗಲೇ ಜನ ಜಮಾಯಿಸಿ ಆಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳಿ... ಕಳ್ಳಿ... ಇಂತವರನ್ನು ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡಬಾರದು ಮಾತು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು...

ಸರ್ ಅದು ನನ್ನ ಹೆಂಡಿ ಕಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲೆಂದು ನಮ್ಮವರು ನುಡಿದಾಗ ತಲೆತಗಿಸಿ ನಿಂತೆ.

"ನಡಿಯೇ... ನಿನ್ನ ಅತೀ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಸಾಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀರೆ, ಒಡವೆ ಕವರ್ ಗೆ ತುಂಬಿದವರು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ದರದರ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎಮ್ಮೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಕಾರಿನವರೆಗೂ ಆ ಮಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಲಾಕ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು.

ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಹನಿ ಕೆನ್ನೆ ಸೋಕಿತ್ತು, ಇವರು ಬೃದ್ಧರೆಂದಾಗಲೇ... ಅವಮಾನವಾಯಿತೆಂದಾಗಲೇ ಎಂಬುಪುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಕಾಲ್ಜ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಸಂಗಾತಿ ಹವಾಯಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಭತ್ತದ ಹಿಂಬದಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತೆಂಬ ಬೇಸರದಲ್ಲಿ.

ಕಂಡದುಂಡೆಯಾದ ಕರಿಯ (ಇದ್ದಿಲು)

ಕೆ.ಎಸ್.ಸೋಮೇಶ್ವರ

ಇದು ಯಾವ ಕರಿಯನ ಬಗೆಗೂ ಅಲ್ಲ. 'ಕರಿಯ ಏ ಲವ್ ಯೂ....' ಹಾಡಿಗೂ ತಾಳ ಹಾಕುವುದಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟು ಕರಿಯನ ಕಥೆ ಹೇಳ ಹೊರಟಿರುವೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲವಿತ್ತು. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅಮೃಂದಿರ, ಅಜ್ಞ ಅಜ್ಞಿಯರ ಕಾಲ. ಆಗ ಬಜ್ಜಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಕ್ಕಾಗಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸಲು ಫೇರೋ ವರ್ಷನ್ (ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ) ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಇದ್ದಿಲಿನ ಒಂದು ರೂಪ. ಅದು ನಸುಗೆಂಪು, ಕಡು ಕೆಂಪು ಹೀಗೆ. ಎಳ್ಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಳೆ ಹಸಿರು. ಜನ, ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ತಂಪನೆರಿಯುವ ಹಸಿರು ತೋರಣ. ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಉಸಿರು. ಹೀಗೆ ಹಲವು ಗುಣವಾಚಕಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ, ಅಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ಕವಿ ಪುಂಗವರುಗಳು ಇದರ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ಪುಂಖಿಂಬಾನು ಪುಂಖಿವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.' ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಹಸಿರಾದೆ, ಬೇಳೆದರೆ ತಂಪನೆರಿಯುವನಾದೆ, ಒಣಿಗಿದರೆ ನಿನಗೆ ಕಾಷ್ಟವಾದೆ, ನೀನಾರಿಗಾದೆಯೋ ಎಲೆ ಮಾನವ! ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಭೇಡಿಸುತ್ತಾಗಿ ಬೇಳೆದು ಬೀಗುವ ಮರಗಳು. ಆಗ ನಮಗೆ ಮೈ ಕಾಯಿಸಲು, ಜಳಕ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ರಸನವನ್ನು ತಣೆಸುವ ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಅದುಗೆ ಬೇಯಿಸಲು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಈ ಬಿಂದೆ ಬಿನ್ನಾಗಿತ್ತಿಯರೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಇವುಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಾಧ್ಯ ಜೀವಿಗಳು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬರಾಗಿರುವ ನಮಗೆ ತನ್ನ ತನು ಮನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಮರದ ಒಣಿಗಿದ ಕೊಂಬಗಳು ಅದು ಇದು ಅಂತೆಲ್ಲ ಹೇಳಿತ್ತು, ಉರುವುಲು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಸಿಂಪಲ್‌ಲ್ಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸೌದೆ ಅನ್ನತಾರೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಿಸಿಯಾಗಿರಬೇಕಿದ್ದರೆ ಇದು ಉರಿಯಲೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಸಿಯಾದರೆ ಧೂಪ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಹೊಗೆಯಾಡಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮಾನವನ ವಾಚಾಮ ಗೋಚರ ಬೇರೆ. ಆದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಆಯಿತು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬೇಸ್ನೆಲಬು ಅಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ದೇಹದಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಖಾದಿಯ ಗುಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಸಾಡುವುದಂತಹಲ್ಲ. ಭೂಮಿಗೆ ಸಾರ ತಂಬುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿತಾಳಿ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಶುಚಿಸೋಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಬೇಳಿಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಇದು ಅರೆ ಬರೆ ಉರಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕರಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಇದ್ದಿಲು ಎನ್ನಬಹುದೇನೋ?

ಈಗ ನಮ್ಮ ಕರಿಯನ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಇವನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉರವಲಿನ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವೇ ಅಲ್ಲದೇ, ತಂತಾನೇ ನಮಗೆ ದೊರೆಯಬಲ್ಲವ. ಏನು ಮಾಡುವುದು, ಇವನ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪಾದರೇನಂತೆ ಗುಣ ಪುಟ್ಟವಿಟ್ಟ ಜಿನ್ನದಂತೆ. ನಮ್ಮಗಳ ಬಾಳಿನ ಬಂಗಾರವಾಗಿದ್ದ . ಅದುಗೆ ಮನೆಗಂತೂ ಈ ಕರಿಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಪವಾಸವೇ ಗತಿ. ಆಗಲ್ಲ, ಈಗಿನ ದಶ್ರೀನಿಗಳ ದರುಶನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಜೊಮ್ಮಾಟೀಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆತ ಜೊಮ್ಮಾಟೀ ಅಷ್ಟೇ. ಅವೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲದ ಹುರಿಯಾಳುಗಳು. ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಅಪುಗೆ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸೌದೆಗಳು

ದೇಹಾರ್ಥಣ ಮಾಡಿದರೆ ಇವುಗಳು ಸಣ್ಣ ,ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಅಗ್ರಿಪ್ರಕೆಗಳ (ಒಲೆಗಳು) ಗ್ರಾಸ ವಾಗಿ ಉರಿದು ಮತ್ತೆ ಸೌದೆಗಳ ರೀತಿಯೇ ಬಾದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ತಾನೆ ಜನಮು ತಾಳಿದ ಶಿಶುಗಳು ಮತ್ತದರ ಮಾತೆಯರಿಗೆ ಅಭ್ಯಂಗನವಾದ ನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರ ದೇಹ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಂಭಾರಣೆ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡಲು ಈ ಇದ್ದಿಲುಗಳೇ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಇದ್ದಿಲು ನಮ್ಮಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಆಟವಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪ್ರಡಿ ಅಂದರೆ ಕಟ್ಟಿನ ಬಣ್ಣಿದ ಪ್ರಡಿ ನಮಗೆ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿಸಿ ನಮ್ಮ ದಂತ ಪಂಕ್ತಿಗಳು' ಹೋಳಿ ಹೋಳಿಯುತಾ' ಅಂತ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅದೆಷ್ಟು ರಾಜ ಮಹಾರಾಜ, ಮಹಾರಾಣೆಯರಿಗೆ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಹೋಳಿಪಿನ ದಂತ ಭಾಗ್ಯ ಇದು ನೀಡಿದರ್ದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮಾರುಕಟ್ಟಿ ಸರ್ಪೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ.

ಆದರೆ ಕಾಲಾಯ ತಸ್ಕ್ರಿ ನಮಃ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾವುಗಳು ಹೋಸದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುತ್ತ ಈ ನೆಣ್ಣಿನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿದೆವು. ಮೊದಲಿಗೆ ಸಾನ್ವದ ಮನೆಗೆ ಬಂದವು ವಿದ್ಯುತ್ ಒಲೆಗಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಗೀಜರ್ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಗ್ರೀಕ್ ವೀರಾಗ್ರಣಿ ಸಿಂಜರ ನ ನೆನಪು ಮಾಡುವಂತೆ ಇವೆ. ಇನ್ನು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ, ಬಹುಮುಖೀ ಭಾಗವೆಂದರೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿವೆ ಹಲ ಬಗೆಯ ಗ್ರಾಸ್ - ಅಗ್ನಿದೇವ. ಈ ಗ್ರಾಸ್ ಎನ್ನುವ ಅಗ್ನಿ ಮಿತ್ರನಂತೂ ಕಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಣಿದ ದೇವರೇ ಸರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಉರಿಯಲು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡಲು ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಗಳು. ಅದೂ ಈಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಗ್ರಾಸ್ ಲ್ಯಾಟರುಗಳು ಇವು ಲ್ಯಾಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಉರಿಯಲು ಗ್ರಾಸ್ ಗಳ ಕರ್ಮ (ಕೆಲಸ). ಇವು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಒಲೆಗಳು ಬೇರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯದೇ ರೀತಿಯವು. ಸಾಂಪೂರ್ಣಾಯಿಕ ಬಂದಿಷ್ಟಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೈಕ್ರೋವೇವ ಒಲೆಗಳು, ಇಂಡಫ್ರೋ ಒಲೆಗಳು. ಇವುಗಳಂತೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ. ನಮಗೆ ಅದರದೇ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ತಣ್ಣಿಗೆ ಕುಳಿತು ಬಿಡುತ್ತತ್ವ.

ಹೀಗೆ ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಸೌದೆ ಮತ್ತೆ ಇದ್ದಿಲುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಷ್ಟಿತಕ್ಕೇ ಧಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಂಡಿವೆ. ಹಾಪ, ಅದನ್ನೇಕೆ ಮೂದಲಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಮನುಜರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಳೆ ಹೇಪರ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಜರಿ ಮಾಲು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಘನ ಸರಕಾರಗಳು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಉರಿದು ಕರಕಲಾಗಿ ಅದರ ಇದಿರು ಇರುವವರಿಗೂ ಮಿಸಿ ಬಳಿಯಲು ನುಡಿ ತಡೆಗಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿದು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಉಜ್ಜಲಾ ಎಂಬ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಗ್ರಾಸ್ ಪ್ರವಹಿಸುವುದಂತೆ. ಇದೇನು ಶಾಶ್ವತ ಗಿಫ್ಟ್‌ ಇಲ್ಲ ಅದಕೊಂಡು ದರ ಇದರ್ದೋ ವಿಚಾರ ಮಾಡ ಬೇಕು.

ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದರೆಯಂದರೆ ಇದ್ದಿಲುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಷ್ಟಿತವನ್ನೇ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಕಂಗಾಲಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ನಿಗಿ ನಿಗಿ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತಿವರೆಯಂತೆ. ಅದೇಕೋ ಸೌದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಮನುಜರ ಕಡೆಯ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದ್ದಿಲುಗಳಿಗೆ ಪ್ರನಜ್ರನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಎಂಬಂತೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುವ ಕಂಪನಿಗಳು

ತಮ್ಮದೇ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾರ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಪರಾಪವನಿಸುವುದು ಇದ್ದಿಲಿನ ಮೈ ಸಾಭಾನು. ಬಣ್ಣ ಕರಿಯೇ ಘಮದ ಘಮಲು ಬೇರೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಚಾರ್ ಕೋಲ್ ಸೋಪ್ ಅಂತ ಸುಂದರ ನಾಮಕರಣ ಆಗಿದೆ. ಅದೊಂದೇ ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಹಲವು ತಯಾರಿಕಾ ದೈತ್ಯರುಗಳು ಹಲ್ಲುಬ್ಜುವ ಟೂರ್ ಪೇಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಚಾರ್ ಕೋಲ್ ಹಾಕಿ ಅದರ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬಳಸುವವರ ದಂತ ಪಂತಿಗಳು ಬಿಳಿಯ ದಾಳಿಂಬೆ ಕಾಳಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಜೋರಾಗಿ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಪೇಸ್‌ಗೇನೋ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿಲಿನ ಪ್ರಜಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವು ಈಗ ಅದು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಿತವಾದ ಅರೆ ದ್ವರೂಪಿ ಕಣಕ ಎಂದು ಹೊಂದು ಚಪ್ಪರಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವುಗಳು ನಾಲಿಗೆಗೂ ಹಿತಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಪೇಸ್‌ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಹೊಂದು ತಿಕ್ಕಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಟೂರ್ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಅವರೆಡೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಪಿಸುವುದರಿ. ನಾನಿದ್ದರೆ ನೀನು ನೀನಿದ್ದರೆ ನಾನು ಎಂಬಂತೆ. ಸರಿ ಇದ್ದಿಲಿನ ಪೇಸ್‌ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಗೆ ಹೇಗೆ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತದೆ! ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ ಚಾರ್ ಕೋಲ್ ಬ್ರಾಹ್ಮ. ಅಂದರೆ, ಅವುಗಳ ಕೂದಲುಗಳೂ ಕಪ್ಪೆ ಬಣ್ಣದವಾಗಿ ಚಾರ್ ಕೋಲ್ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮಗಳ ಮುಂದ ಹೇಕ್, ಟ್ರಿಸ್‌ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತ ಮೃಕೆಲ್ ಜಾಕ್ನೋ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರೇ ಆದ ಪ್ರಭುದೇವರನ್ನೂ ಏರಿಸುವ ಸೊಂಟಾ ಬಳಕುವಾಟ ವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಕರಿಯನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸವಾಧಾನ ಆಗಿರಬಹುದೇನೋ! ಆದರೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಚಾರ್ ಕೋಲ್ ಇದೆಯೋ ಡಿಸೆಕ್ನೋ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬೇಕು. ಆದರೂ ತನ್ನ ಬರಿಜಿನಲ್ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್‌ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಚಾರ್ ಕೋಲ್ ಎಂದು ಕರೆದು ತನ್ನ ಪರ್ವಿಷನ್ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ ನಷ್ಟ ಮೊಕಢಮೆ ಹೂಡಿ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಕೇಳಬಹುದೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡುವ ವಕೀಲರು ತುಂಬಾ ಸೀನಿಯರ್ ಆಗೇ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಹಲ್ಲು ನೋಡಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ನೀವು ಇದರ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರ ಏನು ಹೇಳ ಬಲ್ಲರು. ಅವರು ಬೊಚ್ಚು ಬಾಯಿಯವರಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಅವರ ವಾದ ಮಂಡನೆ ಸುಲಭ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವೇನಂತೀರಾ??

ಉಪಾಹಾರದ ಅನುಭವ

ಬಿ.ಆರ್. ರವೀಂದ್ರನಾಥ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಕೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳೇನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ಜನ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಅನಂದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ತುಡಿತವಿರುತ್ತದೆ. ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸಿಕ್ಕುಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ, ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಹೀಗೆ ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಪೂರಕವಾಗಿರುವವು. ಭಾಮಿಗೆ ಜಂದ್ರನ್ ಒಂದೇ ಮುಖ ಕಾಣಿವಂತೆ, ತೀರ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಫೀತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಂಡರೂ ಪ್ರಮಾಣೀಸಿ ನೋಡು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದೊದಗಿತು.

ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು 5-6 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವು ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಉಪಾಹಾರ ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ಪದ್ದತಿ. ಬಹಳಪ್ಪು ಜನರು ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಲಿದರೇ ಬೇರೆ. ಎಪ್ಪು ಒಳ್ಳಿಯ ತಿಂಡಿ ಎಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುತ್ತಿರಿ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೋಗಿದಾಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ-ಯೇಬಟ್ಟಿತು, ನಮ್ಮ ಸಮಾನರಾರಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಹೋಗಳಿಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಣ್ಣೊಮ್ಮೆಟಿಕ್ ಆಶಯ.

ನಮ್ಮನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆಗ ಒಂದು ಹುಳು ಹುಡಾರು, ಸಂಕೋಷ ಪಡುವುದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಗೆ ಕೂರು ಎಂದು. ಉಪಾಹಾರ ಸೇವನೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವವರು ಬೆರಳಿಕೆ ಜನ. ಮನದ ಮೂಲೆಯ ಸಂಶಯದ ಮೂಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ದುಗುಡವನ್ನು ಜೊತೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ,

“ಈ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಪಸ್ತರಗಳಿಗಲ್ಲ ಸೌಪ್ರಾಹಾಕುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಸಂಶಯಾತ್ಮಾ ವಿನಶ್ಯತಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? “ ಎಂದರು. ಸರಿಯೆಂದೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಉಪಾಹಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವರನ್ನು “ಉಪಾಹಾರದ ನಂತರ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇರಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಹಲವಾರು ಜನರು ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿದ ಇತರ ಉತ್ತರಗಳಿಂದರೆ

ಟಿಪ್ಪ ಟಾಪ್ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಿದರು-

“ನಾನು ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಕೊಂಡೋ ತಿಂಡಿ ನಮ್ಮನೆ ತಿಂಡಿಗಿಂತ ರುಚಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಆರಾಮವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ”

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು,

“ಬೆಳ್ಗೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ನೀವು ಕೊಡುತ್ತಿರೋ ರುಚಿಯಾದ ಸಿಹಿ, ಖಾರ ಮತ್ತು ಕಾಣಿ ಮನದಣಿಯೇ ತಿಂದು, ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಉಟದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಒಂದು ಗುಂಪು, “ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿವಿ. ನೀವು ತಿಂಡಿ ಕೊಡೋಮ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿವಿ. ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇವತ್ತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದ್ದು “ನನ್ನ ಮಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಶಾಲೆಯ ವ್ಯಾನ್ ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲೇ ಇಳಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ವಿವರಿತ ಹಸಿವು ಎಂದಳು. ಸರಿ ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಅವಳನ್ನು ಟಿಳ್ಳಿಷ್ನು ಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅನ್ನದಾತೋ ಸುಶೀಭವ”

ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, “ನನಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗೀರುತ್ತೆದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ತಿಂಡಿ ರುಚಿಯಾಗಿರುತ್ತೇ ಅಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗದಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಅಂತ ಹೊರಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಸಮಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಲುತ್ತಮ ಗ್ರಾಹಕರಾಗುವ ಗುಣಗಳಿಧ್ವನರೊಬ್ಬರು “ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಿನಿ. ಅವರು ತಿಂಡಿ ಕೊಡಲ್ಲ. ನೀವು ಕೋಡೋ ರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗೀನಿ.” ಎಂದು ಗುಣಮಟ್ಟದೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಬ್ಬಿಸದ ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ಮುಖ ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ಆಯಿತು.

ಆದರೂ ನಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಧನಾತ್ಮಕ ಮಾನಸರು. ಕೇಳಿದ್ದ ಶುಭವೇ ಎಂದು ನಂಬುವವರು. ನಿರುತಂ ಸತ್ಯವಿಗೋವರ್ ಗವಿಂತ ನೃಪಂ ತಾಂ ಲೋಭಿಯಾಗಲ್ ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಧರೆಯೋಳ ದಾತರು ಪುಟ್ಟರೆ ಎಂದು ಮನ್ನಡೆದೆ, ಕಾರವಾನ್ ನಂತೆ.

ಕರೆಯ ನೀರನು ಕರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲ

ಪ್ರಪಂಚ. ಟಿ.ಜಿ

ಅವನೋ ಮಹಾ ಜಿಪುಣಿ.ಅದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಎಂಜಲು ಕ್ಯೂಲಿ ಕಾಗೆ ಬಡಿಸಲಾರ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೂಪಕ ಅವನು.

ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ಎನ್ನುವಿರಾ ಸಾಧಾರಣ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕ.

ಮಣ್ಣಿನ ಮನೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾಪ ಬಡವ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ.ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೇರಿಸುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವ ಇವನ ಹೆಸರೋ ದಾನಪ್ಪೆ..

ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ನಾನೋಮೈ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇವನೋ ದಾನಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ನಂತೆ.....

ಕೃತಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಡಗೆ ಮನೆಯ ಟಿಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಮೃಕ್ ಹಿಡಿವಂತೆ ಸೌಂಡು ಹಿಡಿದು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಶಂಕರನಿಗೆ ನಗು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ತಮಾಷೆ ಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನೋ ಹೌದು....ಆದರೆ ಅದು ಸತ್ಯ..

ಅಂತಹ ಜಿಪುಣಿನಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು ವ್ಯಂಗ್ಯವೆ ಸರಿ. ಇಂತಹ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಇದು ಮೊದಲೇನಲ್ಲ.

ಏಪ್ರೇಲ್ ಬಾರಿ ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ರೂಪವೇ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸುಂದರ,ಚೆಲುವ ಇಂತಹ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಮನಸಲ್ಲೇ ಒಮ್ಮೆ ನಕ್ಕು ಆನಂತರ ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಯೋಚಿಸುತ್ತೇ ಹರಿದ ದೋಸೆ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು. ಕೃತಿ ದೋಸೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಅಷ್ಟನನ್ನೆ ನೋಡುತ್ತೆ...

ಅಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮಾ...ಅವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಒಂದು ದೋಸೆಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ.ಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲ.

ಇವನ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿವಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೆಸರಲ್ಲದರೂ ದಾನ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟದ್ದೇನೋಅಲ್ಲವಾ...

ನೀನು ಈಗ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಬಿಂಡಿತ ಇದೇ ಸೌಂಡಲ್ಲಿ ಬರೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ನೋಡು...ಬೇರೆಯವರ ಸುದ್ದಿ ನಮಗೇಕೆ....ಅಲ್ಲದೆ ಓದುವ ಹುಡುಗಿ ನೀನು ನಿನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಡದ ವಿಷಯ...

ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ ನೋಡು ಕೃತಿ... ನೀನೇನು ಕೃತಿ, ಗ್ರಂಥ ಬರೆದು ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ್ದೀಯ...

ತಲೆಹರಟೆ ಬಿಟ್ಟೆ ತಟ್ಟೆ ತಗೋ ದೋಸೆ ಹಾಕ್ಕೆ...ಎನ್ನುತ್ತ ಅವಳ ಕ್ಯೂಲಿದ್ದ ಸೌಂಡ ಕೊಂಡರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಒಳ ಬಂದ ಸೀತಮ್ಮೆ ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಉದಿಕೊಂಡ

ಮುಖ ನೋಡಿ ಯಾಕೆ ಶಾರದಾ....ಅವಳನ್ನು ಬೈದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಿಂಗೆ ದಿನವೇ ಕಳಿಯಲ್ಲ. ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ. ಅವ ಇರೋದೇ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಅವನ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ನೋಡಿದೇನಿ ...ಖಚ್ಚ ಅಂದ್ರೆ ಜೀವ ಬಿಡ್ಡಾನೆ. ಅವನ ತಾಯಿನು ಹಾಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವ ಹಾಗಾಗಿರೋದು ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಕತೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು.

ಗಂಡನ್ನ ಮೂಲೆ ಗುಂಪು ಮಾಡಿ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಪಟ್ಟ ಧರಿಸಿದ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನ ಹೊನೆಯ ಮಗ ದಾನಪ್ಪ.

ಅವನಿಗೆ ಯಾಕಾದರೂ ಅಂತಹ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟರೋ... ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ದಿರುದ್ದ ಅವನು.. ಅವನ ರಕ್ತದಲ್ಲೇ ಜಿಪುಣಿತನ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು.

ಮೌದಲಿನಿಂದಲೂ ಯಾರಿಗಾಗಿಯೂ ನಯಾ ಬೈಸೆ ಬಿಳಿದ ವಂಶ ಅದು ಜೊತೆಗೆ ಕದಿಯುವ ಗುಣ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಉರಿನ ಒಡನಾಟ ಕಡಿಮೆ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅವರನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾದದರಿಂದ ಯಾರೂ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ತಾಂಬೂಲದಲ್ಲಿನ ಅಡಿಕೆಯನ್ನಾದರೂ ಸೇರಗಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ತಿನ್ನುವ ಯೋಗ ಅವರಿಗರಲ್ಲಿ.

ಹಿಗೆ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜಿಪುಣಿತನ ವನ್ನು ಸಲಹುತ್ತಿರುವವ ದಾನಪ್ಪ.

2 ದೋಸೆ ತಿಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಖಚಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂದು ಒಂದರಲ್ಲೇ ತಿಂಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಎದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಖಚಿಗೆ ದಾರಿ ಎಂದು ಟೋ ಕಾಫಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವರ್ಜಿಸಿದ್ದ ಆತ ನೀರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಯಥೇಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಣಿನ ಮನೆಯಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ, ಮನೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ. ಮನೆ ಎದುರು ನರಪೇತಲ ನಾಯಿ...

ಆ ನಾಯಿಯೋ ಇನ್ನೂ ಮರಿಯಾಗಿಯೆ ಇದೆ ಸುಮಾರು 6 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮರಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ .ಕೃತಿ ಆಗ ಪೂರೀ.

ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಬಿದ್ದು ಅತ್ಯು ಹತ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಆಗ ಶಾರದಾ ಹೇಗೋ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಅಪ್ಪು ವರ್ಷವಾದರೂ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ವರೆಗೆ 1 ಕೆಬಿ ಅನ್ನ ತಿಂದಿರುವುದೂ ಅನುಮಾನ. ಅದು ಬದುಕಿರುವುದು ಅನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತ್ರಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ ಉಳಿಸುವುದು ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಾಗಿಯೋ... ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೋ ಅಲ್ಲ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವುದು ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬರೇ.. ಮದುವೆ ಎಂದರೆ

ಖಿಚ್ಕು ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಆತ ಮದುವೆಯ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮೆ ನಿಗೋ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ.ಅಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದು ಕಾಲು ಮುರಿದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಇವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮನೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾದರು ಮದುವೆ ಆಗೋಣ ಎಂದರೆ ಈಗ ತಲೆ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಿಗಾಗಿದೆ.ಮದುವೆ ಆಗುವೆ ಎಂದರೂ ಹೇಳು ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮದುವೆ ಆಗಲು ಮನವೂ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಅವನಿಗೋ ಬರಿ ಹಣದ ಭ್ರಮೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸರಿ ಬರದೆ ದ್ಯುಹಸ್ರೋತ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಅರ್ಥ ಆಸ್ತಿ ಅಪಹರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಭಾರಂತಿ ಗೆ ಸಿಲುಕೆ ಮದುವೆ ಆಗುವ ನಿರ್ಧಾರರವನ್ನೆ ಅಂತ್ಯ ಗೋಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮೆನಿಗೆ ಈಗ ಮಗನ ಯೋಚನೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೂಲೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಮಗ ನೋಡಿ ಕಳ್ಳಿಹಿಸುತ್ತಾನೆ.... ಅವನನ್ನು ನೋಡುವವರು ಯಾರು ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟರು. ಈ ಚಿಂತೆ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನು ನಾನು ಅಮ್ಮೆ ಕಾಲ ಕಳ್ಳಿದ ನಂತರ ಮತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುವೆ ಇದೆಲ್ಲ ಮತಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಕೊಡುವೆ ಎಂದ.

ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದಾನಿ ಜಿಪ್ಪಣಿನೇ ಎಂಬ ಮಾತು ದಿಟ್ಟ.. ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ದಾನಿ ಅದರೂ ಎಪ್ಪು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ದುಡಿಮೆಯ ಕಾಲು ಭಾಗ, ಅರ್ಥ,ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ,ಇಲ್ಲವೇ ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ನಂತರ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಿಪ್ಪಣಿ...

ತಾನು ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ...ಕೊನೆಗೂ ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ ಕರೆಯ ನೀರನು ಕರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ... ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಣಿಕ.. ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು..

ಹನು ತಾನು ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೋತ್ತು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮೇಯಬಹುದು ಇಂಳಿ ಹೋತ್ತು ಬಿದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಮನೆ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯತ್ತದೆ ಅದು ಮೇಯಲು ಮಾತ್ರ ಅದರದ್ದೇ ಹೊರತು ಹೊಲವನ್ನೆ ಹೋತ್ತು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪುನಃ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮೇಯ ಬಹುದಲ್ಲವೇ ಅದು ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೋತ್ತು ಮಾತ್ರ ಅದರದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮೆ ಜೀವನ. ಸಮಯವೇ ನಿಜವಾದ ಜೊತೆಗಾರ. ನಮ್ಮೆ ಸಮಯ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೋತ್ತು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಇರುವುದು.

ಆ ಕಾಲಚಕ್ರ ತಿರುಗಿದಂತೆ ಸರಿಯಲೆ ಬೇಕು ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ಖುಷಿಯಾಗಿ, ನೋಂದವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ, ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತೆ ಅಜ್ಞಿ ಕತೆ ಜೊತೆ ನೀತಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಹಿರಿಯರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರ ಬಾಳು ಬೆಳಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಧನ ಕಣ್ಣಿ ತರೆಯತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತೆ ಕೃತಿ ಅಜ್ಞಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಅಜ್ಞ ಕೊಟ್ಟ ಕೈ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಇಟ್ಟಳು.

ಇದು ಭಾಗ್ಯವಯ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ

ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿ ದುಂಡಪ್ಪನವರು ಇಡೀ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ದೆವ್ಯದ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನ್ನ ಮೈ ತುರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವ್ಯಯ ಸತ್ಯ. ಆದರೇನು ಮಾಡುವುದು, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬುವ ಅದೇನೇನೋ ಇದೆವಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ, ಕಹಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ‘ಆಗಮಿಸಿ, ಆಗಮಿಸಿ,’ ಎಂದೆ. ಜೊತೆಗೇ ನೆನಪಾಯಿತು, ‘ಯಾವಾಗ ಬರೋಣಾಯಿತು?’ ಎಂಬ ಪದಪುಂಜಗಳು. ಕೇಳಿದೆ, ಅವರು ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ ನಕ್ಷರು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಜಿಕ್ಕಿದು. ದುಂಡಪ್ಪನವರನ್ನು ಒಳಗೆ ‘ತರುವುದು’ ಹೇಗೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡ ತಿರುವಲು ಹೇಳಿ, ಪರ್ವತೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ, ಹೇಗೋ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಕರೆತಂದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏಕೈಕ ಕುಚೆಯತ್ತೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ, ‘ಆಸಿನರಾಗಿ’, ಎಂದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬಳಸುವ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೊಳಾಗ ಕುಚೆಯ ನೋವಿನಿಂದ ‘ಕುಂಯ್’ ಎಂದು ನರಿತು. ಅದು ಪಾಪ, ಇಷ್ಟಾಂದು ಭಾರವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಹೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕುಳಿತಾಗಲೂ ಕಾಡಾ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಏಕೈಕ ಕುಚೆ, ಅದೂ ಮೂವತ್ತು ಪರ್ವತೋಪಾದಿ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಗಿಫ್ಫ್ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಕುಸಿದು ಬಿದಿತಿಂಬ ಅಳುಕಿನಿಂದಲೇ, ಇದ್ದಲಿಂದಲೇ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದೆ, ‘ಲೇ, ಕಾಫಿ ಮಾಡೇ..’

‘ಹೇಳಿ ಮಹಾಶಯ, ಈ ಬದವನಿಂದ ತಮಗೇನು ಸೇವೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ?’

ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು, ‘ನೋಡಿ, ದೇಹ ಬೆಳಿದಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ರೋಗ, ಕೊಲೆಸ್ಪೂರಾಲ್, ಬಿಂಬಿ, ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ರೋಗಗಳು ಅಂಟಕೊಂಡಿದೆ.’ ನನಗೆ ಮಧುಮೇಹಿಗಳು ಮನಗೆ ಬಂದರೆ ಖುಷಿ. ಸಕ್ಕರೆ ಉಳಿಯಿತಲ್ಲ!

ನಾನು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಎಂಬಂತೆ. ‘ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ, ಹಣ ದಾಹ, ಅಧಿಕಾರದ ಮೋಹ, ರೌಡಿಸಂ, ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ವ್ಯಾರಾಣಗಳೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಲು ದೊಡ್ಡದು. ಈ ಪದಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ,’ ಎಂದುರು.

ಅವರು ಮತ್ತೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು, ‘ಸತ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಎಂಬ ಚಟು ಇಡೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಚಟುಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಬಿಡೋಲ್ಲ. ಹೆಹೆಹೆ..’ ಎಂದು ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ನಕ್ಷರು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಾಸ್ತವೇ ಹಾಗೆ, ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸತ್ಯ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಜಿಕ್ಕ ಟವಿಯಾದ ಕಾರಣ ಟವಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ

ದುಂಡಪ್ಪನವರ ಇಡೀ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಇಂದೇ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ವಿಕಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು. ಉತ್ತರ ಧ್ವನಿದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ವನಿದ ವರೆಗೂ ಅವರ ಕಾಯ ಆಕ್ರಮಿಸಿದೆ, ಎನಿಸಿತು.

‘ನಿಮ್ಮಾಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ?’ ಅವರು ಕೇಳಿದರು.

‘ಎಲ್ಲಿ ಇತಾರೆ ಮಹಾಶಯರೇ. ನೀವು ಅದೇನೋ ಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ರಯಾಣ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಯಿಂದ ನಾವತ್ತೆ. ಅವಳು ತನಗಿನೋ ಗೆಳೆಯರು, ಗೆಳತಿಯರು, ಬಂಧುಗಳು, ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ವೈರಿಗಳು, ಇವರೆಲ್ಲರ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಟ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ದಿನಾಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಣಿ ಬಿಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯದ ಘಟಣಾತ್ಮಕ ದೇವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಷ್ವರ್ವ ಸ್ವಾರ್ಥ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋದೇ ಕಡಿಮೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಡು ನಾಯಿ ಪಾಡು. ಅದೇನೋ ಹೇಳಿರಲ್ಲ, ಹೆಂಗಸು ತಿರುಗಿ ಕಟ್ಟಳು, ಗಂಡ ಕೂತು ಕಟ್ಟ, ಅಂತ, ಹಾಗಾಯಿತು.’ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಿದೆ. ‘ನಾನೇ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಡಬೇಕು, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.’

ದುಂಡಪ್ಪನವರು ಹಿಮೋಮೋಟಮ್ಸೋನಂತೆ ದೊಡ್ಡಧಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಆಕಳಿಸಿದರು. ನಾನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ‘ನೋಡಿ ಇವರೇ, ನೀವು ನೆಗೆಟಿವ್ ಆಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗೂಟ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಇರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರಪಂಚ, ಅಧಾರ ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ವಿವರಗಳು ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲವೇ?’ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ನಾನು ತಲೆ ಆಡಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ?

‘ಅವರಲ್ಲಿ ದ್ಯೇವ ಭಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಆದಾಯವೂ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಗೆಳತಿಯರ ಜೊತೆ ಸುತ್ತುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿವೆ. ಏನಂತೀರಿ?’ ಅನ್ನುಪುದಾದರೂ ಏನಿದೆ?

‘ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ತೊಡುವ ಸೀರೇಶಾದಿ ಬಟ್ಟಿಗಳ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಟ್ಟಿ ಕಂಪನಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಮಾತ್ರಿಗಳು ಚಪ್ಪಲಿಗಳು, ಬ್ಲೌಸ್, ಮೇಕಪ್ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ತಯಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿವೆ. ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯಾಧಿಸಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತೆರಿಗೆ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಸ್ವೀಮ್ಸ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಅದೇನೋ ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಕೆರಿಯ ನೀರನು ಕರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ, ಹಾಗೆ ನಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಲಾಭವೇ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ತಾನೇ?’ ಏವರಿಸುತ್ತುಲೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ಅವರು.

‘ಅದು ಸರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಉಚಿತ ಪ್ರಯಾಣ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ಆದರೆ ಈ ಬಟ್ಟಿಗಳು, ಮೇಕಪ್ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಅವರ ಇತರ ಖರ್ಚಗಳು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಂಡಂದಿರೆ ಭರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ದುಂಡಪ್ಪನವರು ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ, ತಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆಖಾತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ‘ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು

ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.’

ದುಂಡಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂದರು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮಂಕು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೋಳುತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಲೇಖಕರಾಗಿದ್ದರೆ ‘ಅಪ್ಪು ಹೋತ್ತಿಗೆ ವಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಈ ತನಕ ಕಂಡಿದ್ದ ಕನಸು,’ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಬರೆದು ಲೇಖನ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೊರವಂಜೀ

ನಲವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಯುವ ಕನ್ನಡಿಗೆ
ಆರ.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊರವಂಜಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟ ವ್ಯಾಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ಹಲವು.
ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು - ನಿಮಗೆ.

“ಅವರು ಈವಾಗ ಅಕ್ಕೆ ರೇಷನಿಂಗ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ”

.....ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ !

ಇದೇನಿದು ಸಂತೇನಾ?

ರಾಜೀಶ್ವರಿ ಹುಲ್ಲೇನಹಳ್ಳಿ

“ಇದೇನಿದು ಸಂತೇನಾ? ಈ ಜನಗಳೂ ಸಂತೇಲಿ ತುಂಬ್ಯೂಂಡಂಗೆ ತುಂಬೋತಾರೆ” ಎಂದು ರೇಗುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಎಂದಾದರೂ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ, ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಸಂತೆ ಎಂಬ ಪದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾಕೆಟ್, ಈ ಮಾಕೆಟ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದವೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸೇರಿರುವೆಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗದ್ದಲ ಕೇಳಿ ಬರುವೆಡೆ “ಇದೇನು ಥಿಂಗ್ ಮಾಕೆಟ್ ಟಾಂಗ್?” ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರುಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಯಾಕಂಡೆ ಸಂತೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ ಹಾಗೆ. ಗಿಜಿ ಗಿಜಿ ಸದ್ಗುಗದ್ದಲ, ಜನಸಂದರ್ಶಿ. ಸಂತೆಯ ಮೂಲ ಪದ ಸಂಸ್ಕೃತದ “ಸಂಸ್ತೀ” ಎಂಬ ಪದವಾಗಿದ್ದು, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದರೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಫ್ರೇಂಡ್ ಕೂಡ “ಸಂಸ್ತೀ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಸಂಸ್ಥಾ ಆಗಿ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಆದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ **Market** ಕನ್ನಡದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಅಂದರೆ “ಮಾರುವ ಕಟ್ಟೆ” ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂತೆಯ ಮಟ್ಟು, ನಮ್ಮು ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರ ಸಾಟಿ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತು ವಿನಿಮಯ (ಬಾಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್) ಪದ್ಧತಿಯ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಜನರು ಕೈಗೆ ಮತ್ತು ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹಣದ ಚಲಾವಣೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ತಾನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಇತರರ ಬಳಿ ಇರುವ ತನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿವೆಯೇ “ಸಾಟಿ ಪದ್ಧತಿ” ಇಲ್ಲವೇ, “ವಸ್ತು ವಿನಿಮಯ ಪದ್ಧತಿ. (ಬಾಟರ್ ಸಿಸ್ಟಮ್)”.

ಈ ವಸ್ತು ವಿನಿಮಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಮುಂದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಂಟಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಸ್ತು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಹಣದ ಚಲಾವಣೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ತಾವು ಬೆಳೆದ ಇಲ್ಲವೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಇತರರ ಬಳಿ ಇರುವ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿಗದಿತವಾದ ಬಂದು ಪ್ರುದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತವಾದ ದಿನ, ವಾರ, ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಸಂತೆಯಾಯಿತು ಎನ್ನಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾಗ, ದಿನ, ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ವಾರೀಜ್ಞಾ ವ್ಯವಹಾರದ ವಹಿವಾಟಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ ಸಂತೆ. ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿನ ಈ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಸಂತೆಯ ಉಗಮಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯೆನ್ನಬಹುದು.

ಮೊದಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಸೇರುವೆಡೆ ಸಣ್ಣಿಧಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂತೆಗಳು, ಹೋಳಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾಲುಕು ಹೇಳಿದ್ದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ಉರಿನ ಸಂತೆಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಲವು ಸಂತೆಗಳಂತೂ ಹಲವಾಂದು ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕೊಡು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಂತೆಗೇ ಹೋಗುವ ಪರಿಪಾಠ ಇಂದಿಗೂ ಉಂಟು. ಹೊಳೇನರಸಿಪ್ಪರದ ಬೆಳ್ಳೆ-

ಸೌತೆಕಾಯಿ, ಹಲಸಿನಹಣ್ಣಿನ ರುಚಿಯಂತೆ, ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಅದರದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಸತ್ಯ, ರುಚಿಯಿರುವುದು ಅಜ್ಞರಿಯಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಾವು ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ತಿರುವು ರಸ್ಯೆಯ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ವಾಂತಿಯಾಗಿ ಗಂಟಲೆಲ್ಲಾ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅತೀವ ದಾಹವಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಅದು ಕೂಡ ವಾಂತಿಯಾಗಿ ತೀರಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಬೀದಿಬದಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೌತೆಕಾಯಿ ಕಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಥಟ್ಟನೆ ಹೋಗಿ ಸೌತೆಕಾಯಿ ಕೊಂಡು ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದೆ. ಅದೆಪ್ಪು ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಗಂಟಲೆಲ್ಲ ತಣ್ಣಾಗಿ ಆಯಾಸವೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಯ್ತು. “ತುಂಬಾ ರುಚಿಯಾಗಿದೆ ನೀವೇ ಬೆಳೆದದ್ದಾ?” ಎಂದೆ. ಆತ “ಇಲ್ಲ ಹೋಳೇನರಸೀಪುರದಿಂದ ಕೊಂಡು ತಂದದ್ದು” ಎಂದಾಗ ಹೌದು ಈ ರುಚಿ ಅಲ್ಲಿಯದೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲಿ ಆ ರುಚಿ ಬರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇಲ್ಲೇನಿದ್ದರೂ ಮಂಗಳಾರು ಸೌತೆ, ಸಾಂಬಾರ್ ಸೌತೆ ವಿಶೇಷವಲ್ಲವೇ. ಇದು ಈ ಮಣಿನೆನ್ನ ಗುಣ, ಅದು ಆ ಮಣಿನೆನ್ನ ಗುಣ ಎನಿಸಿತು. ಹೌದು ಆಯಾ ನೆಲದ ಮಣಿನೆನ್ನ ಗುಣದ ವಿಶೇಷತೆಯೇ ಅದು!

ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಹಾಸನ, ಸಕಲೆಶಪುರ, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, ಹೋಳೇನರಸೀಪುರ, ಅರಕಲಗೂಡು, ಅಲೂರು, ಬೇಲೂರು, ಅರಸೀಕರೆ ಇವು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂತೆಗಳಾದರೆ ಅಂತಹೀ ಶನಿವಾರದ ದುದ್ದದ ಸಂತೆ, ಗುರುವಾರದ ಗಂಡಸಿಯ ಸಂತೆ ಶಾಂತಿ ಗ್ರಾಮದ ಭಾನುವಾರದ ಸರತೆ ಹಿಂಗೆ ಹಲವಾರು ಹೋಬಳಿಮಟ್ಟದ ಸಂತೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಣಬಹುದು. ವಾರವಿಡೀ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಂದೊಂದು ಉರಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಲವು ಸಂತೆಗಳಂತೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹಲವೊಂದು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಬ್ರಾಂಡ್ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಂತೆಗೇ ಹೋಗುವ ಪರಿಪಾಠ ಇಂದಿಗೂ ಉಂಟು. ಹೋಳೇನರಸೀಪುರದ ಬೆಣ್ಣೆ, ಸೌತೆಕಾಯಿ, ಗಂಡಸಿ ಸಂತೆಯ ತೆಗಿನಕಾಯಿ, ಕುರಿ ಕೋಳಿ, ಹೋರಿ, ದನ. ದುದ್ದ ಸಂತೆಯ ಬೆಣ್ಣೆ, ನಾಟಿಕೋಳಿ ಮಣಿಚ್ಚೆ, ದೆಹಲಿ, ಬಾಂಬೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆಯಿದ್ದ ಕೆಬ್ಬಿ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ದುದ್ದ ಹೋಬಳಿಯ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ, ಹಳೆಬೀಡಿನ ತರಕಾರಿ ಹಿಂಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸಂತೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಹಲವಾರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಗಾದೆಮಾತುಗಳೂ ಉಂಟು. ಅವಗಳಿಂದರೆ ಗದ್ದಲದಲ್ಲೂ ನಿದ್ರಿಸುವವನನ್ನು “ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ಕಂಗ ಸಂತೇಲಿ ನಿದ್ದೆ ಬಿಂತಂತೆ” ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಮಾತಾದರೆ, ಶ್ರೇಯಿಲ್ಲದ ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಮಾತು “ಸಂತ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಮೋಳ ನೇಯ್ಯಂತ”. ತುಂಬಾ ಜನಸಂರದಿನೀ ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ವೋಸಗಾರರ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಕೂಡ ವೇದಲೇ ಹಾಜರಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು “ಸಂತಗಿನ್ನ ಮುನ್ನ ಗಂಟು ಕಳ್ಳರ ಸೇರಿದ್ದು” ಎನ್ನುವ ಗಾದೆಮಾತು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡುವಾಗಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಗಾದೆಯೊಂದರೆ “ಸಂತೇಲಿ ಅಷ್ಟನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೇಲೆ ಮನೆಗ್ನೈಗಿ ಮಗ್ನಾ ನೋಡೋದ್ದಾ ಬ್ಯಾಡ್” ಅಂತ. ಅಂದರೆ “ನೂಲಿನಂತ ಸೀರೆ ತಾಯಿಯಂತ ಮಗಳು” ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ತಾಯಿಯಂನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನು? ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಮಗಳು ಕೂಡ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ. “ಸಂತೆಯೋಳಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ತಬ್ಬಕ್ಕೆ ನಾಚಿದಕ್ಕೆಂತಯ್ಯಾ” ಎಂಬ ಅಕ್ಷನೆ ವಚನದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ

ಸಂತೆಯ ಗದ್ದಲ ಎಷ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಸಂತೆಯಂದರೇ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವವರ ಗಿಗಿಜಿ ಗದ್ದಲ! ಅಂತೆದೆ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಭಕ್ಕೆ ನಾಡಿರದ ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಕ್ಕ ಬದುಕಿನ ಸಂತೆಯ ವಾಸವತೆಯ ಗೂಢಾಧರವನ್ನು ಅರುಹಿದ್ದಾಳೆ. “ಈ ಬದುಕು ಮೂರು ದಿನದ ಸಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೂಡ ಉಂಟು.

ಈ ಸಂತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಏನು ಗೊತ್ತಾ ನಿಮಗೆ? ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಕಡೆಯ ಅದೆಷ್ಟೋ ಮದುವೆಗಳ ಮಾತುಕಡೆ, ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲೇ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವಂತೂ ಎಣ್ಣೆ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮದಿರೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ದಪಾನ ಸೇವನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದುಂಟು! ಏನಂತೀರಾ?

ಮ್ಯಾರೇಜಸ್ ಆರ್ ಮೇಡ್ ಇನ್ ಹೆವೆನ್ ಎಂಬಂತೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ “ಸೋ ಮೆನಿ ಮ್ಯಾರೇಜಸ್ ಆರ್ ದಿಸ್ಕ್ಯೂಟ್ ಇನ್ ಎನ್ನುವರಂತಹ ಸ್ಯಜ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನೂರಂಟು ಉಂಟು. ಹೀಗೆ ಸಂತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಅದೆಷ್ಟೋ ಮದುವೆಗ ಸಾಕ್ಷಿಭಾತವಾಗಿವೆ. “ಹೇ ಭಾವ ನಿನ್ನ ಕಿರೇ ಮಗಿಗೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಗ್ಗು ಕೊಡ್ಡಿನಿ. ನಡೀ ಬನಾರ್ ತಕೋಗೆ ಲಗ್ಗುದ ದಿನ ಕೇಳ್ಣಿಂಬರನ, ಬಸವ್ಯಾಬ್ ಕಳೇತ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಮದ್ದ ಮಾಡ್ಪಡನ”. ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗಿರಲೆ, ಕುಟುಂಬದ ಯಾರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲಿದಂತೆ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದು ವಿಶೇಷ! ಅಂತಹ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಈ ಸಂತೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಅಂದು. ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾತಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ! ಹೆಂಗೇ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಹಿರಿಯರು? ಒಬ್ಬರ ಮುಖಿವನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡದೆಯೇ ಮದುವೆಯಾದರೂ ಡ್ಯೂರೋಫ್ ಅಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ಬಾರೆ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ, ಸಿನಿಮಾ ಓಂಟಲ್ಲಿ ಕೂರೋಣ ಬಾ” ಹಾಗೂ “ನಮೂರ ಸಂತೆಲಿ ಮುಸ್ಸಂಚೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಹಿಂದ್ರಿಂದ ಬಂದೋಣ ನೀನ್ ತಾನೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನಕ್ಕೋಳು ನಾನ್ ತಾನೇ” ಹಾಗೇ ಹಂಸಲೇವಿರವರ “ಸಂತೆಗೊಗಬೇಕೇ? ಕಂತೇ ತರಬೇಕೇ” ಎಂಬ ಸಿನೆಮಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ಸಂತೆಗಳು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಭೇಟಿಯ ತಾಣ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದವನ್ನುಬಹುದು. ಸಂತೆಗೆ ಹಿರಿಯರೂಂದಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರು ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ನೋಡುವಾಗ ಜನರ ನಡುವೆ ಇರುವೆವೆಂಬ ಪರಿವರದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅವರದೆಗೇ ಕಳ್ಳುಹಾಯಿಸುತ್ತಾ ಮೈಮರೆತು ಕೈಲಿದ್ದ ಮಡಕೆಯನ್ನೋ ಜೀಲವನ್ನೋ ಬೀಳಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟನಿಸುತ್ತದೆ!!

ಇನ್ನು, ಕೆಲವು ಉಱಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಆರಂಭ ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ “ಸಂತೆ” ಎಂಬ ಪದದಿಂದಲೇ ಕೂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂತೆ ಮರೂರು, ಸಂತೆ ಚಾಚ್ಲಿ, ಸಂತೆ ಶಿವರ, ಸಂತೆ ಕೊಪ್ಪಲು, ಸಂತೆಬೆನ್ನಾರು, ಶನಿವಾರಸಂತೆ, ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು. ಸಂತೆ ಶಿವರ ಎಂದೂಡನ ಧಳ್ಳನೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವವರು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಸರಾಂತ ಸಾಹಿತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸಮಾಂನ್ ಹಾಗೂ ಪದ್ಭಾವಣಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರರಾದ ಸಂತೆತಿವರದ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭ್ಯಾರಪ್ಪನವರಲ್ಲವೇ?

ಇನ್ನು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಸೂಜಿದಾರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸುಣಿ ಬೆಳ್ಳಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ದೊರೆಯುವ ತಾಣ ಸಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ದವಸಧಾನ್ಯ, ದಿನಸಿ, ಕಿರಾಣಿ ಸಾಮಾನು, ಹಾಗೇ ಇಡೀ ಹಬ್ಬ, ಮದುವೆಗ ಬೇಕಾದ, ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮು, ಮದುವೆಗ ಬೇಕಾದ ಪೂಜಾ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರಾಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ

ಪರಿಕರಗಳಾದ ಮುಣ್ಣಿನ ಹರಿಣೆ, ಗಡಿಗೆ, ಕುಡಿಕೆ, ಮುಡಕೆ, ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುಡಕೆ, ಹಾಲು ಕಾಲಿಸೋ ಹಳಗೆ, ರೊಟ್ಟಿ ಹಿಟ್ಟಿ ಕಲ್ಸೋ ಹರಿವಾಣ, ಗುಡಾಣ, ದೋಸೆಕಲ್ಲು ಮುಚ್ಚಳ, ಹಣತೆ, ಇನ್ನು ಬಿದಿರಿನ ಮೋರ, ಕುಕ್ಕೆ, ಬಿಬ್ಲು, ಬುಟ್ಟಿ, ವನೆಯೋ ಕುಕ್ಕೆ ಬಿದಿರಿನ ಮುಚ್ಚಳ, ಬಂಗಾರ ಪಟ್ಟಿಗೆ, ಗಾಡಿಯ ತಡಿಕೆ, ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಬಳಸುವ ಸದ್ದೆ, ಹಿತೀಲ ತದ್ದಲು, ವಡಕೆ ಚಾಪೆ, ಈಚಲು ಗರಿ ಚಾಪೆ, ಈಚಲ ಪೂರಕೆ. ಕೃಷಿಸಲಕರ್ನಗಳಾದ, ನೇಗಿಲು, ಕುಂಟೆ, ಕೂರಿಗೆ ಮೇಣಿ, ಬಾರುಕೋಲು, ಕುಡ್ಲು, ಮುಚ್ಚು, ಕಳೆಕುಡ್ಲು, ಗುಡ್ಲಿ ಪಿಕಾಸಿ, ಹಾರೆ, ಚಾಕು, ಚೂರಿ, ಕಾಯಿ ತುರಿಯೋ ಮನೆ, ಮೋರ, ವಂದರಿ, ಸೇರು, ಅಚ್ಚೇರು, ಪಾವು, ಚಟ್ಟಾಕು, ಗಿಟಾಕು, ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಬೆಣ್ಣೆ ಹೂಗೋ ತಕ್ಕಡಿ, ಕಬ್ಬಿಣಿದ ರೊಟ್ಟಿ ಹೆಂಚು, ಎರಕದ ರೊಟ್ಟಿ ಹೆಂಚು, ದೋಸೆ ಹೆಂಚು, ಎರಕದ ಸೌಟು, ಕಬ್ಬಿಣಿದ ಮಗಬುವ ಕ್ಕೆ, ಮರದ ಸೌಟು, ತೆಂಗಿನಿಸಿಬ್ಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸೌಟು, ಹಿಟ್ಟಿನ ಕೋಲು, ಮರದ ರೊಟ್ಟಿ ಮನೆ, ಲಟ್ಟಿನಿಗೆ. ಪಾತ್ರಗಳಾದ ಹಂಡೆ, ಬಿಂದಿಗೆ ಹೊಳಗ ಹೊಂಬು ಚೌರಿಗೆ, ಮೋದಲಿಗೆಮಣ್ಣು, ಹಿತ್ತಾಳೆ, ತಾಮೂದರೆ, ನಂತರ ಕಬ್ಬಿಣಿ, ಸಿಲ್ವರ್, ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಇಂಡಾಲಿಯಂ ಸ್ವೀಲ್ ಪಾತ್ರಗಳು. ಇದಿಗೆ ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಕಬಂಧಬಾಹುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಾರಕವಾಗಿರುವ ಪಾಲಿಸಿಕ್! ಹಾಗೇ ಸಂತೇಲಿ ಸೀರೆ ಪಂಚೆ ಟವೆಲ್ಲು ಹೊಲಿದ ಅಂಗಿ ಚಡ್ಡಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಲಂಗ ರವಿಕೆ, ಎಲೆಂಡಿಕೆ ಚೀಲ, ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಲಾವಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಬೀರಿಯ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದರ್ಜೆಗಳು ಹೊಲಿದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಲಟ್ಟೆವಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಿಯ ಬಹುದಾದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಿದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಾಮಿ, ಉಗಾದಿ ಹಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂಡು ತಂದು ಮನೆ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೈಯಿಳತೆಗೆ ಸರಿಹೊಂದದ ಈ ಅಂಗಿ ಚಡ್ಡಿಗಳು ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಒಂದೇ ಅಳತೆ. ಹಬ್ಬಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆಲ್ಲಾ ಇವೇ ಸಂತೆ ಅಂಗಿಗಳು! ಈಗಲೂ ಮಕ್ಕಳು ಮೈಯ್ಯಿಳತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗದ ಯಾವುದಾದರೂ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟರೆ ಇದೇನು ಸಂತೇ ಅಂಗಿನಾ? ಎಂದು ಅಣಕಿಸುವುದುಂಟು!

ಇಂದು ಆಧುನಿಕತೆ ಬೆಳೆದಂತೆ ಹಲವಾರು ವಸ್ತುಗಳು ದಿನನಿತ್ಯ ಎಲ್ಲ ಉದುರುಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸಂತೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬಜಾರ್ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಮುಂದುವರೆದಂತೆ ಬಜಾರ್, ಮಾಲ್ ಎಂಬ “ಪರಿಕಲ್ಪನೆ”ಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದೇ ನಿಗದಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು “ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ” ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ಇದೊಂದು ಮಾಡಿಷ್ಟೇ ಸಂತೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅವುಗಳಿಂದರೆ ಸಾರ್ಟ್‌ ಬಜಾರ್, ಬಿಗ್ ಬಜಾರ್, ಸೂಪರ್ ಬಜಾರ್ ಮಿನಿ ಬಜಾರ್ ಎಂಬ ಹತ್ತೆ ಹಲವು. ಇವುಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕಷೇತ್ರ ಅಲ್ಲದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿವೆ. ಇದು ಹಣಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿರುವ ಕಾಲ. ಹಣದ ಗಳಿಗಳು ಧಣಿಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಇಂದಿನ ಜನ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಸಮಯವನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೇನು ಮಾಡುವುದು? ಆ ಸಮಯವೆಂಬ ಸಮಯ ಯಾರ ಮಾರುವಿಕೆಗೂ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೂ ದಕ್ಕಿದ್ದು! ಸಮಯದ ಅಭಾವದಿಂದ ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ಸಿಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಬೃಹತ್ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ರೋಬೋಗಳಿಂತ ಗಾಲಿಯ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಚಿತರು ಎದಿರು

ಸಿಕ್ಕರೂ ಒಂದು ಮಾತಿಲ್ಲ ಕರೆಯಿಲ್ಲ ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಜಗ್ಗಿತನದ ಒಂದು ಕರುನಗೆ. ಅದು ನಿಜ ನಗರೋ ಅವಮಿಕೆಯೋ ಏನೋ ತಿಳಿಯದಂತಹ್ಯ. ಒಬ್ಬರನ್ನೇಬಿಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಸೌಜನ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಈಗಳೇ ಮಾಯವಾಗಿ, ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಘನತೆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂಡೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ಗಿಗಿಜಿ ಜನಸಂಧಣೆ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಾಂಧವ್ಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಬರಿದೆ ಹಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವವರ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಚೋಕಾಸಿಯಿಲ್ಲದೆ “ಕೊಡುವವನು ಹೋಗಳ ಕೊಳ್ಳುವವನು ತೆಗಳು” ಹಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಗೋಚೇ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸಂತೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹೆಂಗಸರು ಕೂಡ ಬೆಣ್ಣೆ, ನಾಟಿ ಕೋಳಿ, ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಮಾರಲು, ಹಾಗೇ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. “ನಂಜಕ್ಕು ಸಂಿಗೋಗನ ಬತ್ತಿಯೇನೆ. ಸಣಕ್ಕು ನೀನ ಬತ್ತಿಯೇನೆ” ಅಂತವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬು ಮಾತಾಡ್ಡಂಡು ಓಯ್ದು. ಬೆಣ್ಣೆ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ತಪ್ಪೆಯೋಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು “ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಣ್ಣೆ ಎಂದೂ ಕೆಡದಂತೆ” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆ ತಂಪಾಗಿರಲೆಂದು ಮೇಲೊಂದು ಹರಳುಕಾಯಿ ಎಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕರಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂತೆಗಿ ಬಂದ ನೆರೆಯೂರಿನ ಸಂಬಂಧಿಕರೆ ಉಭಯಕುಶಲೊಪರಿ ಕೂಡ ಭಾವುಕರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. “ಜಿಗವ್ವ ಹೆಂಗವ್ವೆ? ಕೆಂದ ಹಸ ಕರ ಆಕಾ? ಎಂತಾ ಕರ? ಬಿಳಿಯ ಹೆಂಗವ್ವೆ? (ಸಾಕುನಾಯಿ)” ದೊಡಪ್ಪುನೆ ಕರಿಯಣ್ಣನ್ನಡಿ ಎಣ್ಣಾಗ್ಗವ್ಯಂತೆ? ಎಂದು ತವರಿನಾರಿನವರು ಸಿಕ್ಕರೆ ತವರನ್ನೇ ಕಂಡಪ್ಪ ಸಂಭೂಮಿಸುವ ನೆಂಟಿರಿಷ್ಟರ ಕುರಿತು ಕೇಳುವ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ? ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಹರಿದ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ತುಟಿಗೊಂದಿಪ್ಪ ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಿಕೊಂಡು ತುಟೆ ಬಿಜ್ಜದೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದರೂ ಅಪರಿಚಿತರಂತೆ ತುಟಿಯಂಚನಲ್ಲಿ ಓರೆಯಾಗಿ ತುಸು ನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕಾಗಿ ಖರೀದಿಸುತ್ತಾ ಮಾಲಳಲ್ಲಿ ಶಿಸಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಇಂದಿನ ಜನರಲ್ಲಿ? ಅಂದಿನ ಸಂತೆಗಿಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ಕೆತೆಯ ಖರೀದಿಯಿತ್ತು. ಇಂದು ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಖರೀದಿಸುವ ಮಜ್ಜೆ ಹಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಸಂತ ಕೇವಲ ಬಿಕರಿ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರರ ಒಂದು ತಾಣವಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೆ ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯದ ಕುರುಹಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಾರ ಬಂದು ಖರೀದಿಸಿದವರು ಮುಂದಿನ ವಾರ ಹೋಗದೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಾರ ಅದೇ ಆಸರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು “ಬೀದಾರ್ ಬಲ್ರಿಳ್ಲಾ ಯಾಕವ್ವಾ?” ಎಂದರೆ “ಇಲ್ಲ ಕಣಣ್ಣ ಯಾಕೋ ಮೈಕ್ಕೆ ಆಲಾಸಾದಂಗಾಗಿತ್ತು ಅದ್ದೆ ಬಲ್ರಿಳ್ಲ”. “ಮಕ್ಕಿಂಗವೆ, ಮದ್ದಿಗಂದವ್ವಾ? (ಅಂದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ವಯಸ್ಸಾ ಎಂದರ್ಥ). ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾರುವವರ ನಡುವಿನ ಸೀಂವಹನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಎಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾವನೆಗಳ ಬಂಧ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. “ಆಕ್ಕ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರಕ್ ನಮ್ಮಿತ್ತವು ಹಾಗಲಕಾಯಿ ಎಂಗವೆ ಗೊತ್ತಾ? ತಗಾ” ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಒಂದೆರಡು ಹಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅವರೆಲ್ಲಿ? ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಹಚ್ಚು ತೆಗಿದರೂ ಅದರ ಹಣವನ್ನು ಮಾತೇ ಬಾರದ ಯಂತ್ರೋಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ಮಾಲ್, ಬಜಾರ್ ಲೆಲ್ಲಿ? ಇಂದಿನ ಬಜಾರ್ ಮಾಲಳಲ್ಲಿ

ಮಾರುವವ ಬಬ್ನೇ ಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಎಲ್ಲ! ಮಾಲ್ಯಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಲೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಮಾರುವವ ಮಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ! ಕೊಳ್ಳುವವರ ಮಾರುವವರ ನಡುವಿನ ಭಾವನೆಗಳಿಗಲ್ಲಿ ತಾವಿಲ್ಲ! ಮಾಲ್ಯಳದು ಏಕಮುಖಿ ಪಾತ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾರುವವನದೇ ಅಧಿಪತ್ಯ ಅವನ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ. ಮಾರುವವನಿಗೂ ಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೂ ಯಾವುದೇ ತರದ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅವನದು ನೇಪಡ್ಯ. ಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುವಿನ ಕುರಿತು ಮಾರುವವನನ್ನು ಕೇಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದು ಮಾರುವವನಷ್ಟೇ ಕೊಳ್ಳುವವನ ಹಾತವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾರುವವ ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವವನ ನಡುವ ಒಂದು ಮುಖಾ ಮುಖಿ ಸಂಬಂಧ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದು ಗ್ರಾಹಕರೇ ದೇವರು. ಇಂದು ಮಾರುವವನೇ ದೇವ!

ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಗಳವಾರ ಸಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರೂಂದಿಗೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದುಂಟು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಮಂಗಳ ಸಂತಿಗೆ ಬತ್ತಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ವಾರ ಸಂತೆಮಾಲೆದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಸನದ ಸಂತೆಯನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ಅಂತ್ಯದಿಂದ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದನದ ಜಾತ್ರೆ, ನಡೆಯುವ ಕಾರಣ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೂಬ್ಲಿ ಮೈದಾನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಂಡುರಂಗ ದೇವಸ್ಥಾನದವರೆಗೂ ಬೀದಿಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಗತ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿರೀದಿಸುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಒಣ ಹುಲ್ಲು ವಿರೀದಿಸಲು, ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾಠವಿತ್ತು.

ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದೂಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಅಂಗಡಿಗಳು ಒಂದೂಂದು ಕಡೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಆಸು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ತರಕಾರಿ ಆಸರ, ಹಣ್ಣೆನ ಆಸರ, ಹೂವಿನ ಆಸರ, ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಆಸರ, ದನಿನ ಆಸರ, ಮಡಕೆ ಆಸರ, ಹೀಗೆ ಇಂದಿನ ಡಿಪಾಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಸ್ವೋರಾನಂತೆ ಒಂದೂಂದು ಕಡೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದು ಗ್ರಾಹಕನಿಗೆ ಅನುವಾಗಿತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತು ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಆಯಾ ಆಸರದಲ್ಲಿ ವಿರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಲ್ಲು, ಮಣಿನ ಮಡಕೆ, ವಾರಕ್ಕಾಗುವಪ್ಪು ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಎಲ್ಲಕೂ ಮಗಿಲಾಗಿ ಉಪ್ಪು. ಅದೇನೋ ತಿಳಿಯದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಉಪ್ಪನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂತೆಯಿಂದಲೇ ಕೊಂಡು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದು ಉಪ್ಪನ್ನು ತಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಸೇರಿನಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು! ಆಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ಪಾಕೆಟ್‌ಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಟಾಟಾ ಸಾಲ್ಪ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಲಿಗೆ ಆಗ ಪ್ಲಾಟ್‌ಕೆ ಬಳಕೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಂಡ ಮಡಕೆಯಾಳಗೇ ಉಪ್ಪನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗೆಲ್ಲಾ ಉಪ್ಪು ಶಿಗಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಗಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಹರಳುವ್ವು ಮಾತ್ರ!

ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಟ್ಟೆಯ ಬ್ಬಾಗುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡ ಸೊಂಡದ ಮೇಲೋ ತಲೆಯ ಮೇಲೋ ಹೊತ್ತು ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪೇಪರ್ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲವೇ ಸುತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಪೇಪರ್ ಕವರಿನ ಜಮಾನ. ಪೇಪರ್ ಕವರನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂಡ!

ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗುವ
ಅಪರಂಜಿ / 24 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2023

ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದರದು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮೆನ್ನು ನೆರೆಮನೆಯವರಿಗೆ ಗೊಸಿನ ಸೀಸನ್ನಲ್ಲಿ ಗೊಸು ತರಲು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮರೆತು ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಂಜೆ ಏದು ಗಂಟಿಗೆ ಸ್ಕೋಲಿನಿಂದ ಬಂದಾಗ ಗೊಸು ತಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣಿ ಗೊಸು ಬೇಕೇ ಬೇಕೆಂದು ಸಂತೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗಬಹುದಂದು ನಾನೇ ಸಂತೆಗೆ ಓಚೋಡಿ ಹೋಗಿ ಗೊಸು ತಂದದ್ದು ನೆನಷಿದೆ. ಅಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ವಾರದವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯಬೇಕಿತ್ತು ನಾವು ಗೊಣಿಗಾಗಿ! ಎಂದಿನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಬಂದು ಸಮಯ ಕಾಲ ದಿನ ಎಂದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಆ ವಸ್ತುವಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಘನತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪನ್ನು ಹೂಡ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ! ಮಾಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅವರೆಯ ಸೋಗಡಿಗೂ ಮಿಕ್ಕಳಿದ ಸೀಸನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅವರೆಕಾಯಿಯ ರುಚಿಗೂ ಅದೆಷ್ಟು ವೈಶಾಸವಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೇ ಗೊಣಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಗೊಸನ್ನು ತಿಂದರೆ ಅದರ ರುಚಿ, ಆ ಶೈಲಿಯೇ ಬೇರೆ! ಅದಕಾಗಿಯೇ ಬಹುಶಃ ಏದು ಆರನೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಿದ್ದು ನಾನೇ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಗೊಣಿಗಾಗಿ!

ಸಂತೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಅದು ಕಡ್ಡಪುರಿ ಅಥವಾ ಪುರಿ ಕಾರದ್ದು! ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಮನೆಯ ಬಳಿಯ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ “ಸಂತೆ ಪುರಿ”ಯ ರುಚಿಯೇ ಬೇರೆಯಿನಸುತ್ತಿತ್ತು ಯಾಕೋ ಕಾಣಿ! ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು ಸ್ಕೋಲಿನಿಂದ ಬಂದಾಗ ಸಂಜೆ ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಂಗಳವಾರ ಮಾತ್ರ ಸಂತೆಯ ಪುರಿ ಕಾರ ಕಾಫಿಯೊಂದಿಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಇನ್ನು ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಹತ್ತಿರದ ದುದ್ದ ಶನಿವಾರ ಸಂತೆ, ಗಂಡಸಿಯ ಬೇಸ್ಟ್ ಸಂತೆಗೆ ಹೋದ ಮಾವೆ ವಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪುರಿಗಾಗಿ ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾದು ಹೀಳಿತುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಸಂತೆಯ ಪುರಿಗೆ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಸಂಘರ್ಷವಿತ್ತು!

ಎನೇ ಮಾಲುಗಳು ಬಿಗ್, ಸ್ಟ್ರೋ, ಸೂಪರ್ ಬಜಾರ್‌ಗಳು ಬಂದರೂ ದನ, ಕರು, ಹುಲ್ಲು, ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಬೇಲ ಇಂತವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಾದರೂ ಸಂತೆ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂತೆಗೆ ಅಳವಿಲ್ಲ? ಸದಾಕಾಲ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುರುತಿಸುವಿ-ಕೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಜನರ ಕ್ಯೆಕ್ಕಿಸುವ ದರದಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳು ದೊರಕಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿನ ಮಾರುವರೆ ಹೊಳ್ಳಿವವನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂತೆಗಳು ಉಳಿಯಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಏನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವ “ಹೋಗಳಿ ಮಾರುವ ತೆಗಳಿ ಹೊಳ್ಳಿವ” ಸಂತೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗದಿರಲಿ. ಕಂಡದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಹೊಳ್ಳಿವ ಹೊಳ್ಳಿಭಾಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಳಿದು ಅಗತ್ಯಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಳ್ಳಿವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯಲಿ. ಏನಾದರಾಗಲಿ ಸಂತೆ ಬಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಸುಗೆ ಹಾಗೂ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರ ಎನ್ನುಪುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೆಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುಗಳು ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಬದುಕಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕನ್ನಡಿಯೇ ಸರಿ!

(ಸೌಜನ್ಯ-ಅವಧಿ)

- ⇒ ‘ನಾನು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವವರೆಗೂ ಯಾವುದೂ ನಿಮಗೆ ಸುಖ ನೀಡುತ್ತದೆ.
- ⇒ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಂದಿರುವ ಚಾಕೋಲೇಟನ್ನು ಮುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಪತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತಹ ಪತ್ತಿ ನಾನು.
- ⇒ ನಿಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಳಜಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಸಚೇಡಿ.
- ⇒ ಎವೆರಿಬನ್ ಹ್ಯಾಸ್ ಟು ಐಸ್ ಬಿಟ್ ನೋ ಒನ್ ಹ್ಯಾಸ್ ದಿ ಸೇವ್ ವ್ಯೂ.
- ⇒ ಪಾರದಶಕತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಯಶಸ್ವಿ ಸಂಬಂಧಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಗುಟ್ಟು.
- ⇒ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇತರರು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬದುಕಬಲ್ಲೇ ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿ.
- ⇒ ಮನೆ ಅಡಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸುವುದು; ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಉಣಿ ತರಿಸುವುದು...
- ⇒ ಯು ಕೆನ್ಸ್ ಗೆಟ್ ವಾಟ್ ಯು ವಾಂಟ್ ಬಿಟ್ ಡೋಂಟ್ ನೋ ವಾಟ್ ಯು ನೀಡೋ.
- ⇒ ಗುರು ದೊರೆಯದಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.
- ⇒ ಓಲ್ಡ್ ಏಜ್ ಕೆಸ್ ಅಲ್ಟ್ರೋನ್ 15 ಕೆಯರ್ಸ್ ಓಲ್ಡ್ರ್ ದ್ಯಾನ್ ಇ ಆಮ್.
- ⇒ ಶಿಂಗಣಹಳ್ಳಿ, ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣ.
- ⇒ ಎನಿ ಒನ್ ವಿತ್ ಮನಿ ಟು ಬನ್‌ಎ ವಿಲ್ ಆಲ್ಟ್ರೋನ್ ಬಿ ಸರೋಂಡೆಡ್ ಬ್ಯೂ ಪಿಲ್ ವಿತ್ ಮ್ಯಾಚೆಸ್.
- ⇒ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಗ ತಲುಪಲು ಶಾಟ್‌ ಕಟ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
- ⇒ ಏನೇ ಆಗಲಿ ‘ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು’ ಎಂದು ಹೇಳುವವನೊಬ್ಬು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.
- ⇒ ಶಾಸಕ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗೆ: ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೋಲೀಸರು ಉತ್ತರಿಸ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ: ಅದ್ದರಿ, ನೀವು ಯಾರು?
- ⇒ ಇಂದೇ ಕಳಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಳಿಗೆ ಮುಂದೂಡಬೇಡ.
- ⇒ ವೆಲ್ ಡನ್ ಕೆಸ್ ಬೆಟ್ರ್ ದ್ಯಾನ್ ವೆಲ್ ಸೆಡ್.

ಕೋಚುವೇಳಿ ರೈಲ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದೆವು. ಈ ಕೋಚುವೇಳಿ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಉತ್ತರದ ಸ್ಟೇಶನ್. ಈಗ ಅದನ್ನು ಉನ್ನ ತೀಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅರಂಭ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ರೈಲ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಟೇಶನ್ ತಿರುವನಂತಪುರ ನಾತ್ರೋ ಎಂದು ಬದಲಾಗಲಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಸರವಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ವಿಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಂಡ ಹೊಗಾಡಿದೆವು. ಕಾರಣ ಇದು ನಗರದ ಒಂದು ಭಾಗ, ನಗರದ ಮುಧ್ಯದಿಂದ ಹತ್ತೇ ಕೀ ಮೀ ದೂರ ಇದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಇದು ರೈಲ್‌ನಿನವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಕ್ತಿಕಲ್ ಜೋಕು. ಯಶವಂತಪುರ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಪುರ, ಬೈಯಪ್ಪನ ಹಳ್ಳಿ, ಯಲಹಂಕ ಮುಂತಾದ ರೈಲ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಟೇಶನ್‌ಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸೇರಿದವು ಎಂದು ಯಾವ ರೈಲ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬುಕಿಂಗ್ ಆಪ್ ಗಳೂ ತಿಳಿಸದು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ರೈಲ್‌ನಿನ ಮೂಲಕ ಬರುವವರು ಪೆಟ್ಟ ಹೊಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಯಲಹಂಕ, ಕೆ.ಆರ್.ಪುರ, ಬೈಯಪ್ಪಹಳ್ಳಿ ನಿಲ್ದಾಣ ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ರೈಲ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೋರ್ಡ್ ನವರೂ ಈಬಗ್ಗೆ ಜಿಂತಿಸಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಟೇಶನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇವು ನಗರ ಸಮೀಪ ಎಂದೋ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭಾಗ ಎಂದೋ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಕೆಲ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಅರಸಿರೆಕೆರೆ ಇಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಅಂದೆ. ಕೌಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಕೊಟ್ಟ ಟಿಕೆಟ್ ಬೆಲೆ ಬೆಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಇದ್ದದ್ದಕಿಂತಲೂ ಒಮ್ಮೆ ರೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ಬೆಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರೇಳ್ ಏರಿಸ್ತಾ ಗಮೆಂಟಿಂಬಿಲು ಅಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಬರೋರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಬೆಳಗೆ ನಿವ್ವ ಯಶವಂತಪುರದಿಂದ ಬಂದಿರಬೇಕು ಅಂದರು ಕೌಟರಿನವರು. ಅವಶ್ಯಿಂದ ಯಶವಂತಪುರ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಿ.. ಅಂತ ಕೇಳಬೇಕು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ಅಮಾಯಕರ ದಡ್ಡತನದ exploitation!

ಕೋಚುವೇಳಿ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಒಂದು ಭಾಗ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ತಾನೇ. ನಾವು ವಾಸಕ್ಕೆ ಎಂದು ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಖಾಜಾಕುತ್ತಮ್ಮೆ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳ, ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಮನ ಎಂದೇ ಕರೆಯುವೆ. ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ Kazhakoottamಾಂದು ಬರೆದು ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಕಲ್ಲು ಕುತ್ತಮ್ಮೆ ಎಂದೇನೋ ಆಗುತ್ತೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ಆಟೋ ಢ್ಯೆವರ್ ಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಯಿತಾ. ಅವಶ್ಯಿಂದ ಈ ಹಸರನ್ನು Capital ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ದಪ್ಪಗೆ ಬರೆದು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀಬನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ KIMS ಆಸ್ತುಗೆ ಹತ್ತು ಕಿಮೀ. ಕ್ಯಾಬ್, ಆಟೋ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮ ಸಂಚಾರ, ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿನ ಬಿವಂಡಿಸಿ ಸರ್ವಿಸ್ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದದ್ದು ಮತ್ತು ಮನೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಗೆ ಇದ್ದ ಏರಡೂವರೆ ಕಿಮೀ ದೂರ. KIMS ಅಂದರೆ ಕೇರಳ ಇನ್ನಿಷ್ಟ್ಯೂಟ್‌ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೇನ್ಸ್ ಅಂತ. ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲೂ ಒಂದು KIMS ಇದ್ದ ಅದು ಕಂಪೇಗೊಡ ಇನ್ನಿಷ್ಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೇನ್ಸ್. ಅದೇರೀತಿ ಕಾಸರಗೋಡನಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಂದು KIMS ಇದ್ದ ಅದು ಕಾಸರ ಗೋಡ್ ಇನ್ನಿಷ್ಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್

ಸೈನ್ಸ್‌ ಅಂತೆ. KMC ಈಗ KIMS ಆಗಿದೆಯಂತೆ. ಬರೀ ಕನೊಪ್ಲೋಸಿಂಗ್ ಅಲ್ಲವಾ, ನಮಗೂ ಹಾಗೇ ಆಗಿದ್ದು.

KIMS ಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂದವು ಅಂದರೆ ಅದು ಬಂದು ಕಡೆ.

ನನ್ನ ಭಾವಮ್ಯುದ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಸಾರ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒನ್ನು ವೆ ಯಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಮಧ್ಯದ ದಿವ್ಯಪರ್ ದಾಟ ಹಾರಿ ಬಂದ ಬಂದು ಕಾರು ಇವರ ಕಾರಿಗೆ ಮುಖಿಮಾಮಿಶಿ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿಲು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅಂದರೆ ಮೂರೂ ಜನ ತೀವ್ರ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿ KIMS ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾವು ರೈಲು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು.

ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲು ಮೊದಲ ದಿನ ಉಬರ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದೆ. ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಬುಕ್ ಆದರೂ ವಾಹನ ಮೂರು ಕಿಮೀ ದೂರ ಇತ್ತು. ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಬರೋಲ್ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಗಲೀಲ್. ಮನೆ ಹುಡುಕಿ ಬಂದ. ಇನ್ನೂರ ನಲವತ್ತೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಮೀಟರ್ ತೋರಿಸಿತು. ಇನ್ನೂರ ಐವತ್ತು ಹೊಟ್ಟಿ ಜೆಚಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ಚೆಲ್ಲರೆ ಹೊಟ್ಟಿ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ನೆನಷಿಗೆ ಬಂತು. ಉಬರ್ ಬುಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಗೋದು ಕಾಮನ್ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕ್ಕೆ ಆಡಿಸಿ ಗಾಡಿ ಓಡಿಸೋದೂ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂತು. ಓಹ್ ತಿರುವನಂತಪುರ ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿ ಯಿತು. ಒಂದುಸಲ ಮೋಟಾರ್ ಸ್ಯುಕಲ್ ಹಿಂದೆ ಕೂತು ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಹೋದೆ. ಎಪ್ಪು ದೂರ ಅಂತ ನೋಡಿದರೆ ಒಂಬತ್ತುವರೆ ಕಿಮೀ. ಅಪ್ಪು ದೂರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರನಲವತ್ತು ಅಂದರೆ ಕಿಮೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆದು...! ಭಲೇ ಸಕಾರವೇ, ಸರ್ವೇಜನಾ ಸುಖೀ ನಾ ಅನಿಸಿತು. ಕ್ಯಾಬ್ ನಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಮುನ್ನೂರವತ್ತು ರಿಂದ ಮುನ್ನೂರಂಬತ್ತರವರೆಗೆ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ರಶ್ ಇದೆ ಅಂತ ಸಜ್ರ್ ರೇಬು ಇಲ್ಲ, ಪೀಕ್ ಅವರ್ ಅಂತ ರೇಬು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಉಬರ್ ನನ್ನಕ್ಕು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದರೇ ಅನ್ನಿಸ್ತು.

ಆರನೇ ದಿವಸ ಆಸ್ತ್ರೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರುಹುತ್ತಮ್ ಅನ್ನು ಮುಲಯಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಕಲಿತ್ತಿದ್ದೆ. ಮನೆಗೆ ದಾರಿ ಸಹ ಅರಿವಿತ್ತು. ಅರಿಯೋ ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ಆಯ್ತ್ ಅಂತ ಮುಲಯಾಳದಲ್ಲಿ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಮೂರು ಪದ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳ ಅನುಭವ...

"ಆಚೆ ಬಂದನಾ ಆಸ್ತ್ರೆಯಿಂದ.. ಉಬರ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಲು ಮೊಬೈಲ್ ಆಚೆ ತೆಗೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ಖಾಲಿ ಆಟೋ ಎದುರು ಬಂತು ಯಾರನೆನ್ನೋ ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ಖಾಲಿ. ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಕರುಹುತ್ತಮ್ ಬತ್ತಿರ್ ಅಂದೆ. ಅಲ್ಲಸಲ್ಪ ಇಂಗಿಷ್ ಗೂತ್ತಿದ್ದೆನು. ಕುತ್ತಲಿ ಅಂದ ಅವರ ಭಾಜೇಲಿ. ಕುತ್ತಿಂಡೆ. ಮೀಟರ್ ಅಂದೆ. ಮೀಟರ್ ಹಾಕು ಅನ್ನುವ ಹಾಗೇ. ನಿಮ್ಮ ಏರೆಯ ತೋಂಬ ದೂರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗಿರಾಕಿ ಸಿಗಲ್ಲ ಅಂತ ರಾಗ ಎಳೆದ. ಸರಿ ಎಪ್ಪ ಕೂಡಲಿ ಅಂದೆ. ಇನ್ನೂರಾ ಐವತ್ತು ಅಂದ. ಉಬರ್ ಗಿಂತ ಹತ್ತು ಜಾಸ್ತಿ. ಸರಿ ಅಂತಂದು ಈಗ ಮೀಟರ್ ಹಾಕು, ದುಡ್ಡ ಅಷ್ಟೇ ಕೂಡಿನಿ ಅಂದೆ. ಮೀಟರು ಹಾಕಿದ, ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಇಳಿದು ಮೀಟರ್ ನೋಡಿದರೆ ನೂರಾ ಅರವತ್ತುರು ರೂಪಾಯಿ ತೋರಿಸತ್ತಾ ಇದೆ!"

ಉಬರ್ ನನ್ನಗೆ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಚೋಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಸಂಕಟ ಆಗಬೇಕೇ..

ಕೋಚುವೆಲೆ ಸೈಶನ್ ಗೆ ನಂಟರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆಟೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದೇವಾ ಬಿಟ್ಟು ಆಯ್ದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಲ್ಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಗೆ ಬರಬೇಕು ಮುಕ್ಕಾಲು ಕಿಮೀ ದೂರ. ಈ ವೇಳೆಗೆ ನಾನು ಏರಿಯಾ ಸುತ್ತಿ ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ವಲ್ಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಏವತ್ತೆ ಅಂಗಡಿ ಇರೋ ಒಂದು ಸ್ಥಳ. ಅದರಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿ. ಪ್ರಾಮಿಷನ್ ಅಂಗಡಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಇದನ್ನು ಯಾಕಪ್ಪು ವಲ್ಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ ಅಂತ ಸೋಜಿಗ. ಮೂರು ಟೀಮ್ ಸೇರಿ ವಲ್ಲ್ ಕಪ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತಾವಲ್ಲಾ ಅದು ನೆನಣಿಗೆ ಬಂತು.

ವಲ್ಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅಂದೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆಟೋದವನಿಗೆ. ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೂತು ಹೋಗಿದ್ದು. ಇರು ಅಂತ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಯಾರನ್ನೋ ಕೂಗಿದ. ಇವರನ್ನು ವಲ್ಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಿಡು ಅಂದ. ಹತ್ತಿ ಕೂತೆ ವಾ.... ಮೀಟರ್ ಅಂದೆ. ಸೋ ಮೀಟರ್ ಫಿಷ್ಟಿ ಅಂದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಕಿಮೀಗೆ ಇವತ್ತು! ಭೇಜ್ ಅನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಆಟೋ ಇರಲಿ, ತಿರುವನಂತಪುರ ಆಟೋ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ! ಈ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಕೀರಿಟದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ. ಕೀರಿಟದಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ ಮಾನ್ ಸೂನು ತಡವಾಗಿ ಶುರು ಆಯ್ದು. ಬಂಧುಗಳ ಮಗಳು ಅಮೇರಿಕೆಯಿಂದ ಅಮೃನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದಳು."ಆಸ್ಟ್ರೇಲೀಯಾಗಳು ಹೋಗಲು ಬಂದು ಕ್ಯಾಬ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದೆ ಉಬರ್ ಮೂಲಕ. ಮುನ್ನಾರ ಅರವತ್ತೆಯು ತೋರಿಸಿತು. ಕ್ಯಾಬ್ ಬಂದ. ಒಳಗೆ ಕುತ್ತಬಾ.. ಮಳೆ ಬುಕ್ಿದೆ, ಓಡಿ ಸೋ ಟ್ರೈಮ್ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೇ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಬರಬೇಕು, ವಾಪಸ್ ಗಿರಾಕಿ ಸಿಗಲ್ಲ ಅಂತ ಗೋಳಾಡಿ ಕೊಂಡು ಕಾಲು ದೂರ ಬಂದ. ಮಳೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇನೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬತೀನಿ....."ಅಂದ. ಆಗಲಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿದೆ..." ಅಂತ ಏವರ ಹೇಳಿದಳು.

ಹೆಣ್ಣುಮಗು, ಕತೆ ಹೇಳಿ ಹೃದಯ ಕರಗಿಸಿದ ಅನ್ನಿಸ್ತು.

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡ್ರೈವರ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಅಂದರೆ ಏಡೆಂಟಿಟೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟಿ!

ವಲ್ಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅಂದೆನಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಅಂಗಡಿ ಹೋಕ್ಕೆವು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗಂತ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ತರಕಾರಿ ರೇಟ್‌ಬಿ! ಕಾಲು ಕಾಲು ಕೇಜಿ ತಗಂಡು ಬಿಲ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಬೂದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹೋಜು, ಸೀ ಕುಂಬಳ ಒಂದು ಬಿಕ್ಕ ತುಂಡು, ಒಂದೂರೆ ಕ್ಯಾರ್ಟ್, ಒಂದು ಗೊಸು, ಸುವರ್ಣಗೆಡ್ಡೆ ಒಂದು ಪೀಸ್, ಪಡವಲ ಕಾಯಿ ಒಂದು ಹೋಜು... ಹೀಗೆ ತರಕಾರಿ ತುಂಬಿದ್ದರು. ಇದೇನು ಅಂದೆ. ಓಡಿಟೆಬಲ್ ಅಂದಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗಸು. ಓಡಿಟೆಬಲ್ ಅಂದರೆ ವೆಜಿಟಿಬಲ್ ಅಂತ. ಮುಲಯಾಳಿಗಳು ಅಕಾರ, ವೆಕಾರ ಒಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಫಿ ಕೊಫ್ಫೆ, ಕಾಲೇಜು ಕೊಳೇಜು, ಬಾಯ್ ಬೊಯ್, ಜಾಯ್ ಜೋಯ್, ಜಾರ್ ಜೋರ್...ಹೀಗೆ. ಒಂದು ಜೋಕು ಇದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ. ಪ್ರೋಲಿ ಜೋಕ್ ಬೇಡ ಪ್ರೋಲಿ ಅಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಜೋಕು ಕೇಳಿ.... ಒಂದು ಮಲಯಾಳ ಹೆಂಗಸು ತಮಿಳು ಹೆಂಗಸಿನ ಜತೆ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಿತ್ತು. ತಮಿಳು ಹೆಂಗಸು ಅದರ ಗಂಡ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಂತ ಹೇಳಿತು.

ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ ಏನು ವಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಮಲಯಾಳದ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕೇಳಿತು. ಮಲಯಾಳ ಹೆಂಗಸು ಅದರ ಗಂಡ ಓಡಿಟ್ಟರ್ ಅಂದಳು. ಇದು ಆಡಿಟರ್ ಪದ, ಓಡಿಟರ್ ಆಗಿತ್ತು. ತಮಿಳು ಹೆಂಗಸು ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಮೆ, ಸಾರಿ ಘಾರ್ ಯೆ ಅಂದಳು!

ಅಂಗಡಿಯ ಓಜಿಟಿಬಲ್ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಆಷ್ಟ್ಯಂರ್ ಹೀಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣೋ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿವಿ ಯಾಕೆ ಕೇಳಿನೆ ಅಂತ. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಕೊಂಡೋತಾರೆ. ಅಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಕಷ್ಟಮನ್ಯಂ ತಗೋತಾರೆ ಅಂದಳು. ಪ್ರಶ್ನೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ... ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಈದರಲ್ಲಿ...? ಆವಿಯಲ್, ಸಾಂಭಾರ್ ಅಂತ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಯಾವ ತರಕಾರಿ ಹಾಕಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಅವರೇ ದಿಸ್ಯೇ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅನಿಸಿತು. ಸದ್ಯ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಚಾಯ್ ಇದೆ...!

ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ನೋಡಿದೆ. ಪೂರ್ತಿ ಜುಟ್ಟು ಕಿತ್ತು ಬೋಳು ಬೋಳು ಆಗಿತ್ತು. ಅದರತ್ತ ಕ್ಯು ಶೋರಿಸಿ ಹೇಗೆ ಅಂದೆ. ಓನ್ ಪೀಸ್ ಟೂ ಪೀಸ್ ಅಂದೆ. ಓನ್ ಅಂದೆ. ಬಂದರೆ ಬೆಲೆ ಹೇಳಬಹುದು ಅಂತ. ಅದನ್ನು ಕ್ಯುಗೆ ತಗೊಂಡು ತಕ್ಕಡಿ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೇಂಡಿ ಘಾಟ್ ಪ್ಯುಚ್. ತಿಸ್ ಫಿಫಿ ಪ್ಯುಚ್ ಅಂದೆ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಶೋಗಿ ಕೊಡೋದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಅದೇ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಆರು ಇರೋದು ನೆನಪಾಗಬೇಕೇ..

ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲೋ ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲೋ

(ರಂಗಣ್ಣನ ಕನಸಿನ ದಿನಗಳು ಮಸ್ತಕದ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯ)

ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ

ಮೇಷ್ವರು ರಂಗಣ್ಣ ರೇಂಜನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಾದುವು. ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ್ವಾರೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ತನಿಖೆ ಮತ್ತು ಭೇಟಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಥಿತಿ ತಕ್ಷಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾರಿಗುಡಿ, ಅಂಜನೇಯನ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಚಾವಡಿ, ಹಳೆಯ ಮುರುಕಲು ಮನೆಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲೇ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸರ್ಕಾರದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವುದರ ನೆಲ ಕಿತ್ತಮೋಗಿ, ಹಂಚುಗಳು ಹಲವು ಮುರಿದುಹೋಗಿ ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳೂ ಬಹಳ ಹೀನಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಸಾಕಾರಪ್ಪ ಬೆಂಚುಗಳಿರಲೀಲ್ಲ. ಹಲಗೆಗಳಿರಲೀಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಡುಗಳು ಸಹ ಇರಲೀಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಮೇಷ್ವರು ಇರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು; ಶೇಕಡಾ ಎಪ್ಪತ್ತರವರೆಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸರಾಸರಿ ಮುದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹದಿನ್ಯೇದು. ಕೆಲವು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರು-ಬಿಉ ಮುಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ. ಎಲ್ಲೋ ಅವರೂಪವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಮುವ್ವತ್ತೆದು ನಲವತ್ತು ಮುದುಗರು. ಮೂದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬದೂ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮುದುಗರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರೆ ಕಡಿಮೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಾಸನವಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೆಂಪಾಪುರದ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಣ್ಣ ಮೊಕ್ಕಾಂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಗೋಪಾಲ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಹೋಂಡ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಗುಮಾಸ್ತೇಶವರಪ್ಪ ಒಳಗಿನ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ದಾವಿಲೆಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ತರಗಳು ಹೋಗಬೇಕಾದುವನ್ನು ಎತ್ತಿತ್ತುದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣ ಮುಂಭಾಗದ ಒಪ್ಪಾರದಲ್ಲಿ ಮೇಚಿನ ಮೇಲೆ ಕಚೇರಿಯ ಕಾಗದಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಚೀಯ ಮೇಲೆ ಹುಳಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಒಂದು ಸೂಟಿ ತಲೆಗೆ ಸರಿಗೆಯ ರುಮಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಸಮೀಪದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗೌಡರು ಒಂದು ಅರ್ಚಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಪದ್ಧತಿಯಿಂತೆ ಏರಡೆರಡು ನಿಂಬೆಯ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೈಕೆಷಿಕೊಂಡು ನಿಂತರು. ‘ಯಾರಪ್ಪಾ ನೀವು? ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮಗೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ?’ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಕೇಳಿದರು. ಗೌಡನೊಬ್ಬನು ಅರ್ಚಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿಗೆನೊಂದು ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಇಸ್ಕ್ವೇಲ್ ಕೊಡಬೇಕು ಮಾಸ್ತಾಪಿ! ಎಂದನು. ರಂಗಣ್ಣನು ಅರ್ಚಿಯನ್ನು ಒಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಗೌಡನು ಹೇಳಿದಂತೆಯ ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಇತ್ತು. ಇದೇನು! ಹಳ್ಳಿಯವರು ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅರ್ಚಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆ ಜನರೂ ಸಹ ಶಿಪಾಯಿಗಳಾಗ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಂಡು,

‘ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್! ಇನ್‌ಫೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೇ?’ ಎಂದರು.

‘ಹೌದು ಸೋಮಿ!’ ಅಂದರು ಎಲ್ಲರೂ.

‘ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬೇರೇ ಕಡೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕು ಗೊಡರೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.’

‘ಅಂಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಡ್ ಬುದ್ದಿ! ನೀವು ಕೊಡಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತ್ರೆ ಮತ್ತಾರ್ ಕೊಟ್ಟಾರು? ಏಂಡಿತ ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಇಸ್ಮೋಲ್ ಕೊಟ್ಟೇ ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಪನ್ಗೆ.’

‘ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ನಾವು ಕೊಡೋದಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ.’ “ನಮ್ಮ ಪರಮಾಗಿರಿ ಗಿರಮಾಗಿರಿ ಇಸ್ಮೋಲ್ ಏಂಡಿತಾ ಬ್ಯಾಡ್ ಬುದ್ದಿ! ಅದೆಂತದೋ ಏನೋ. ನಮ್ಮ ಸಕಾರಿ ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಇಸ್ಮೋಲೇ ಆಗ್ನೇಕು. ಎಂಗಾನ ಮಾಡಲಾ.”

‘ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೈನ್ಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಅರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ.’

‘ಅದ್ವಾಕ್ಷಮಿ ನಮ್ಮಿಳ್ಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಾಕಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಇಸ್ಮೋಲ್ ಕೊಟ್ಟಿವಿ. ನಾವೇನ್ ಸೋಮಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದು? ಕಂದಾಯ ನಾವೊನು ಕೊಡಾಕಿಲ್ಲ?’ ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಮೇಷ್ಟ್ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಆಗ ಜ್ಯಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಗೊಡರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವದು ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲು ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಯವರ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಹಾಗೆ; ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ- ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೋಳಿಯತ್ತಲೂ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಫಕ್ಕನೆ ನಗು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ‘ನಾನೋಬ್ಬ ಮಡೆಯ’ ಎಂದುಕೊಂಡರು.

‘ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ?’ ‘ಇಲ್ಲೇ ಸೋಮಿ! ಅಚೆಯ ಕೆರೆ ದಾಟಿರೆ ಬಂದು ಮೃಲಿ ಆಗುತ್ತೋ ಏನೋ?’ ರಂಗಣ್ಣ ಶಂಕರಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಕೆಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ಏದು ಮೃಲಿ ದೂರ ಆಗಬಹುದು; ನಾಳೆ ಅದರ ಹತ್ತಿರದ ಗುಂಡೆನಹಳ್ಳಿಯ ಸ್ಕೂಲ್ ತನಿಬೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು-ಎಂದು ಶಂಕರಪ್ಪ ಹೇಳಿದನು. ರಂಗಣ್ಣ ಅರ್ಜಿದಾರರನ್ನು ಸೋಡಿ, ‘ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾಳೆ ಬಿಳಗೆ ಹತ್ತಾವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಕಟ್ಟಡ ವರ್ಗೀರ ಏನು ಅನುಕೂಲವಿದೆಯೋ ಸೋಡಿ, ಆಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ‘ಎಲ್ಲಾ ಅನ್ನಾಲಾನು ಮೋಸ್ತೇತೆ ಸೋಮಿ. ಎಂಗಾನಾ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಿಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಇನ್ನಾರೆಂಟ್ ಇಸ್ಮೋಲ್ ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಪನ್ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿ ಕ್ಯಾಮುಗಿದು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಗೋಪಾಲ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಬೋಂಡಾಗಳನ್ನು ತಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿನು. ‘ಶಂಕರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?’ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಹೇಳಿದರು. ‘ಅವರು ಅಡಿಗೆ ಮನಗೇನೆ ಬಂದು ತೆಗೋತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಇಟ್ಟದ್ದೇನೆ.’ ‘ಮೇಷ್ಟ್ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಬೋಂಡ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೆನು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ಇಟ್ಟದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ‘ಸರಿ, ಹೋಗು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಂಗಣ್ಣ ಉಪಾಹಾರ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು.

ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸರಿಗೆ ರುಮಾಲು, ಭಾರಿ ಸರಿಗೆ ಪಂಚಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋಟು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರೊಬ್ಬರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂದು

ನಿಂತರು. ರಂಗಣ್ಣ ಧಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮೆಂಬರೋ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮೆಂಬರೋ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಇನ್ನೊಂದರೂ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಸೈರೀಪಿತರನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯರೆಂದು, ‘ದಯವಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಕುಚೆಯನ್ನು ಹೋರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ನಿಂತೆ ಇದ್ದ ಅವರನ್ನು ‘ಪರವಾ ಇಲ್ಲ, ಬಿನ್ನ, ಕುಚೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಆತನು ಕುಚೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಏನೋ ಮುಜುಗರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಚಯೆರ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಂಡ ಮತ್ತು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಗೋಪಾಲ ತಂದಿಟ್ಟಿನು. ‘ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಸಂಕೋಚ ಪಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ’ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಸರಿಗೆ ರುಮಾಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ‘ನೀವು ಇದೇ ಉರಿನ ವಾಸ್ತವರೋ ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಕೇಳಿದನು. ‘ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರು ಮೈಲಿ ನಾನಿರುವ ಹಳ್ಳಿ, ಗುಂಡೇನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿರುವುದು.’ ‘ಬಹಳ ಸಂತೋಷ! ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಾದದ್ದು ನನಗೊಂಡು ಲಾಭ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುಖಿಂಡರ ಸಹಕಾರ ಸಹಾಯ ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ವಾಲಿಂದ. ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಆದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ನಾಳೆ ನಾವು ಆ ಸ್ವಾಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸ್ವಾಲು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆ? ಮೇಮ್ಮೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾರಾಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಸ್ವಾಲಿನ ಮೇಮ್ಮೆ ರಂಗಪ್ಪ!’ ಎಂದ ರಂಗಪ್ಪನ ಮುಖ ನೋಡಲು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ರಂಗಣ್ಣನ ಮುಖವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಪೋಟೋ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ರಂಗಣ್ಣನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ತನ್ನ ವಿವಾದವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಮುಖಭಂಗವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಕೃಕೆಳಗಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಸಹ ನೇಮ್ಮಿದ ಕುಳ ಇದ್ದಾರೆ; ಭಾರಿ ಸರಿಗೆ ಪಂಚ, ಭಾರಿ ಸರಿಗೆ ರುಮಾಲು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಶಿಕಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುವವನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ- ಎಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಮುರಿಯಿತು.

ಈ ಮೇಮ್ಮೆ ತನ್ನನ್ನು ಹಂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುವನೋ ಏನೋ ಅಂದು ಅಸಮಾಧಾನವೂ ತಲೆಗೊಗಿತು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ್ಯಾವುದನ್ನೂ ತೋರ್ದಾಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೆ, ‘ಒಳ್ಳೆಯದು ಮೇಮ್ಮೇ! ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಲಿನ ತನಿಖಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ಗೊತ್ತಿದೆ ಸಾರಾ! ಅದಕ್ಕೂಸ್ವರವೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾಳೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲೇ ಮೊಕ್ಷಾಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ಆಶಪಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದನು

ರಂಗಪ್ಪ. ‘ಮೇಮ್ಮೇ, ಅಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಷಾಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಬೀರನಹಳ್ಳಿಗೆ ಬೇರೆ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಬಂದು ಸ್ವಾಲೋಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದಾರೆ.’ ‘ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಗುಂಡೇನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಷಾಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾನೆ ವಸತಿ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು

గాడియన్న కూడ కళిసికొట్టిద్దారే.’ రంగణ్ణ స్వల్ప ఆలోచనే మాడిదను: ఈ మేష్టు భారి ఒక్కల పుఱవాగి కాబుత్తానే; మధ్యాహ్నద హోత్తినల్లి ఐదు మృలి వాపేసా బరువుదక్కి బదలు మధ్యాహ్న అల్లే ఏతూంతి తేగదుకొండు సాయంకాలక్కి తంపు హోత్తినల్లి హిందిరుగబుదల్ల. మేష్టర సలవే జెన్నాగిదే. హిగే ఆలోచనే మాడికొండు, ‘ఒళ్ళేయదు మేష్టే! నీవు హేళిద హాగేయే ఆగలే’ ఎందు ఒట్టికొండను. మేష్టు రంగప్ప కేమ్మగిదు, ‘రాత్రి గాడి ఇల్లే ఇరుత్తే సారా. బెళగ్గే దయమాడబేసు’ ఎందు హేళి హోరటు హోదను.

శంకరప్ప లుపాహారవన్న ముగిసికొండు బరుత్తలూ రంగణ్ణ నాళీయ దినద ఏపాటిన్న అవనిగే వివరిసిదను. ‘ఏపాటు జెన్నాగిదే స్వామి. గుండేనవళ్ళయల్లి నెమ్మది పుఱ బవళ జన ఇద్దారే’ ఎందు అవను సహ ఒట్టిగే కొట్టిను. మారనేయ దిన బెళగ్గే ఎంటు గంటిగె గుండేనవళ్ళయల్లి ఇన్నసేకర్చ సాహేబర మోక్కాం ప్రారంభవాయితు. ఇలిదుకొళ్ళపుదక్కి అల్లి ఒందు మనయన్న ఖాలి మాడికొట్టిద్దరు. అదు తారసిన మనే; ఒక్క మోదలాద దవసగళన్న శేఖరిసిదువ మనే. బలగడే కోణేయల్లి ఒందు మంజ ఒందు పుఱి మత్తు ఒందు మేజు అశీయాగిద్దువు. నెలక్కే జమఖానవన్న హాసిత్తు. అడిగియ మనే మత్తు నీర మనేగళు జెన్నాగిద్దువు. బెళగిన లుపాహారవన్న ముగిసికొండు రంగణ్ణ పాతశాలేగే తనిఖిగే హోరటను.

ఆ దిన ఇన్నసేకర్చ బరుత్తలేందు మావినేలేగళ తోరణవన్న భాళీయ కంబగళన్న కట్టడక్క కట్టి అలంకార మాడిద్దరు. కట్టడచోళక్క ఇన్నసేకరు ప్రవేతీసుత్తలూ గగనవన్న భేదిసువంత ‘నమస్కారా సారా’ ఎంబుదాగి మడుగరు కిరిచికొండరు. రంగణ్ణ ప్రతి నమస్కారమాడి, ‘హాగెల్లా గట్టియాగి కిరుజబారదు. ఎద్ద నింతుకొండు మోనవాగి నమస్కార మాడబేసు’ ఎందు తిళిసి, ‘మేష్టే! ఈ విచారదల్లి నావు సక్కులరా కొట్టిద్దువు. నీవు మడుగరిగే సరియాద తిళవళిక కోడబేసు’ ఎందు హేళిదను. మేష్టు రంగప్ప హిందిన దినదంతేయే దొడ్డ సరిగే రుమాలు భారి సరిగే పంచే మత్తు ఒళ్ళియ కోటన్న ధరిసిద్దను. రంగణ్ణనిగే ఆ మేష్టు విచారదల్లి బవళ గౌరవ, స్వల్ప భయ మటిదువు. ఆ పాతశాలేయల్లి మూరు తరగతిగళు మాత్ర ఇద్దువు. మోదలనేయ తరగతియల్లి ఇప్పత్తు మక్కళు, ఎరడనేయ తరగతియల్లి నాల్చు మక్కళు మత్తు మూరనేయ తరగతియల్లి ఇప్పరు మడుగరు ఇద్దరు. మూరనేయ తరగతియవరిగూ ఎరడనేయ తరగతియవరిగూ కష్ట హలగియ మేలి లేకుగళన్న హాసి రంగణ్ణ మోదలనేయ తరగతియ మక్కళ తనిఖిగే ప్రారంభిసిదరు. ఆ మక్కళల్లి హన్సేరడు జన, అ, ఆ మోదలుగొండు ప ఫ బ భ మ వరగే ఆక్రమిస్తాన్న కలితిద్దరు. ఉళిదవరల్లి నాల్చు మంది ‘అగో కోతి, దోసే కోదు’ ముంతాద కాగుణితద పాతగళన్న మాడిద్దరు. ఉళిద నాల్చు మంది మూరు వష ఆ తరగతియల్లే ఇద్దవరు; కాగుణితదవరు ఎరడు వష హిందే బిద్దిద్దవరు. ఆ మక్కళింద స్వల్ప ఓదిసి, బరెయిసి

ಆಯಿತು. ಕೊಂಚ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಯಿತು. ಅಕ್ಕರಜಾನ್ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗಿತ್ತು. ಲೆಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಅಟಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಗಳ ತನಿಖೆಯನ್ನು ರಂಗಣ್ಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಲೆಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ವರದನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗಾರಿಕೆ ಸುಮಾರಾಗಿತು. ತರುವಾಯ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಪಾಠವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುವಂತೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರು ಮೇಷ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಮೇಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಆ ಮೇಷ್ಟರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ತಯಾರಿಗೆದ್ದನು. ಬೋಡೆನ್‌ನ್ನು ಒರಸಿ ಚೆಕ್ಕಬ್ಬ ಮಾಡಿಟ್ಟು ‘ಬಿಡುವು’ ಎಂಬ ಪದ್ಯಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪಾರಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ರಚ ಬರುವ ಕಾಲ ಯಾವುದು? ಹುಡುಗರು ಆಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಹೇಗೆ ಕಾಳುತ್ತದೆ? ಎಂತೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಹುಡುಗರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯು ಬಂತು. ಪಾರಕ್ಕೆ ವೀರಿಕೆ ಮುಗಿನ ನಂತರ ಹುಡುಗರು ಪದ್ಯವನ್ನು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೊಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹೊವರಳಿಹುದು ಅಗಸಾ ತೊಳಿದಂತೆಸೆದಿಹುದು ಹಾಗುವುವೆತ್ತಲು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸಾಗುವೆವಾ ಬೆಟ್ಟದ ಬಳಿಗೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಓದಿದನು. ರಂಗಣ್ಣನು ‘ಸರಿಯಾಗಿ ಓದು ತೆಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಓದಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಪುನಃ ಆ ಹುಡುಗನು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಓದಿದನು. ‘ಮೇಷ್ಟೇ! ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿ ತಿಳಿಸಿರಿ.’ ಅಂದರು ರಂಗಣ್ಣ. ರಂಗಪ್ಪನು ಕೈಗೆ ಪ್ರಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಕಾರ ರಾಗಿಂದ ಹೊಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹೊವರಳಿಹುದು ಅಗಸಾ ತೊಳಿದಂತೆಸೆದಿಹುದು ಹಾಗುವುವೆತ್ತಲು” ಎಂದು ಹುಡುಗನಂತೆಯೇ ಓದಿದನು. ‘ಮೇಷ್ಟೇ! ಅಗಸಾ ಎಂದು ಓದಬೇಡಿ. ಆಗಸ ಎಂದು ಓದಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತಕ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ ನೋಡೋಣ.’ ‘ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಬಿಡ್ಡಿದೆ ಸಾರ್! ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಸ್ತಕಗಳ ತುಂಬ ಬರೀ ತಪ್ಪಗಳೇ ಇವೆ!’ ಹೀಗೆ ರಂಗಪ್ಪ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಾಠ ಮಾಡತೋಡಿಗಿದನು.

‘ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಧ?’ ‘ನಾನಾ ವಿಧ ಸಾರ್.’ ‘ಯಾವ್ಯಾವು? ನೀನು ಹೇಳು.’ ‘ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳು, ಹೊವಿನ ಗಿಡಗಳು, ಸೋಪ್ಪಿನ ಗಿಡಗಳು, ಬೇಲಿಯ ಗಿಡಗಳು ಸಾರ್.’ ‘ಹೊವಿನ ಗಿಡಗಳು ಎಂದರೇನು?’ ‘ಬರಿಯ ಹೊವು ಬಿಡುವ ಗಿಡಗಳು ಸಾರ್.’ ‘ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡು.’ ‘ಜಾಡಿ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರ್’ ‘ಆ ಹೊವುಗಳು ಅರಳಿದಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾಳುತ್ತವೆ?’ ‘ಬೆಳ್ಗೆ ಕಾಳುತ್ತೇ ಸಾರ್, ಅಗಸರು ಬಟ್ಟೆ ತೊಳಿದು ಮಡಿಮಾಡಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸಾರ್!’ ಅಂದರು. ‘ಸರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು’ ಅಂದರು ರಂಗಣ್ಣ.

ರಂಗಪ್ಪ ತಾನು ಜಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ತ್ವರ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಕೈಮುಗಿದನು. ‘ಮೇಷ್ಟೇ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಟಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ’ ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ‘ಮೇಷ್ಟೇ! ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆಗಸ ತೊಳಿದಂತೆಸೆದಿಹುದು— ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುದ್ರಣವಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ತಿದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.’ ‘ಇಲ್ಲ—ಸಾರ್! ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಬಿಡ್ಡಿದೆ, ಸಾರ್!’ ‘ಅದು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪು?’ ‘ನಾವು ಅಗಸರು ಸಾರ್! ಮಡಿ ಮಾಡೋವು! ತೊಳಿಯೋದು ಎಂದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯೋದು ಎಂದು ಅಧರ!

ನಾನು ಕಸುಬಿನವನು ಸಾರ್! ರಂಗಣ್ಣ ಆ ಮೇಷ್ಪನ್ನು ನವಿಶಿಖಾಂತವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾರಿ ನೋಡಿದರು! ಆ ಭಾರಿ ಸರಿಗೆ ರುಮಾಲನ್ನು ಸರಿಗೆ ಪಂಚಯನ್ನು ಭಾರಿಬಾರಿಗೂ ನೋಡಿದನು! ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಗು ಉಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ‘ನಾನೆಂತಹ ಪೆಚ್ಚಿ! ಭಾರಿ ಒಕ್ಕುಲ ಕುಳ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನಲ್ಲಿ!'-ಎಂದು ಕೈಪದಿಂದ ತನ್ನ ಭಾಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ‘ಮೇಷ್ಪೇ! ಈ ಸೂಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕ್ಯಾಹಿಡಿದು ರಂಗಪನ್ನನ್ನು ಕುಳಿರಿಸಿದನು. ‘ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೂಗಿಡಗಳ ವಿಚಾರ ಮತ್ತೂ ಆಕಾಶದ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿವೆ; ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೊಡಗೆಳೇನೂ ನಿಮ್ಮಲವಾಗಿ ಕಾಣಿತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎರಡನೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆಕಾಶ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಾತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಸ ಎನ್ನುವುದು ತದ್ವಾದ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅಗಸರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅಗಸ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತಪ್ಪ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ. ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ? ’ ‘ಅಯಿತು ಸಾರ್! ನಮಗೆ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್! ’ಒಳ್ಳೆಯಿದು. ಈಗ ನಾನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ತಪ್ಪ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಜರ್ಬಿನ ಉದುಪು ತೋಳಿಯುವುದಕ್ಕೂಸ್ವರ ಬಂದಿದೆಯೋ? ’ ‘ಹೌದು-ಸಾರ್. ನಾಲ್ಕು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಗೌಡರ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲ ಆಗ ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಟ್ಟಿಗಳು! ತೋಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮು ಮನಸೆಗೆ ತಂದುಹಾಕಿದ್ದರು. ಬಟ್ಟಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಸಿದ ಮೆಲೆ ತೋಳಿದರೆ ಬೆಳ್ಳುಗಾಗುತ್ತವೆ ಅಂದನು. ರಂಗಣ್ಣ ನಕ್ಕು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸವಾರಿ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬಂದ ಮೇಲೇ...’ ‘ಮೇಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಪಕ್ಕರ್ ಸಾಹೇರು ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೋ? ’ ‘ಹೌದು-ಸಾರ್. ಅಂದು ರಂಗಪ್ಪ ಅರ್ಥ ನಾಡಿಕೆಯಿಂದ ಮುಖಿವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಂಗಣ್ಣ ‘ನೀವು ಜನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಮೇಷ್ಪೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಎಂದರು.’ ಈ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ರಂಗಪ್ಪ ಮುಖಿವನ್ನು ಎತ್ತಿ, ‘ತ್ಯಾಗಿನಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ ಸಾರ್’ ಎಂದನು. ಈ ಪ್ರಕರಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಶಂಕರಪ್ಪ ಸೂಲಿನ ದಾಖಿಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಂದವನು ಬೀರನಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದೆಯೆಂದು ಜ್ಞಾಪಕ ಕೊಟ್ಟಿನು. ‘ಹಾಗಾದರೆ ಉಳಿದ ತನಿಖೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಾಡೋಣ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಂಗಣ್ಣ ತನ್ನ ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರು. ಮೇಷ್ಪರು ರಂಗಪ್ಪನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೆ ತನಗೇನಾದರೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಹೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಬೀಡಾರದ ಬಳಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖಿಂಡರು ಮತ್ತು ಬಿಡಬಿಯ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ- ಎಲ್ಲ ಐದಾರು ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವರು ಇನ್ನೊಪಕ್ಕರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಿಂಬೇಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

■

ನೋಡು ಕಚೇರಿ

ಶಾಂತಿ ರಾಮನಾಥ್

‘ಅಣಿತಾಳ ಎಂದರೇನು?’

‘ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಅರ್ಥ.’

‘ರುಂಪೆ ತಾಳ?’

‘ತಾಳಗುಪ್ಪದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು ಇರಬಹುದೆ ಸಾರ್?’

‘ವರ ತಾಳ?’

‘ಒಂಟಿತನವನ್ನು ತಾಳಲಾರ–ವಿರಹಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ.’

‘ರೂಪಕ ತಾಳ?’

‘ರೂಪವತೀಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತಟ್ಟುವ ಚಪ್ಪಳೆ ಇರಬಹುದೆ ಸಾರ್?’

‘ಇಪ್ಪು ಕಳುಪೆ ಸಂಗೀತಚಾನ್ಯವಿರುವ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಬರುವುದೇಕೆ?’

‘ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತವೆ.’

‘ಕಚೇರಿ ಕೇಳುವುದಲ್ಲವೇನೋ?’ ಎಂದೆ.

‘ಕಚೇರಿ ಕೇವಲ ಕೇಳಲು ಅಲ್ಲ ಹಿರಿದಿದೆ ಅದರಫ್ರೆ’

ಸುಜಲನೆ ಸುಜಲನೆ ಇರದ ಕಚೇರಿ ಅದು ನಿಜಕೂ ವ್ಯಾಧ್ರೆ’ ಎಂದ ಸೀನು.

ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಬಿಹ್ಮೈಯ ಅಪರಾವತಾರವಾದೆ. ‘ಕನಾಟಿಕ ಸಂಗೀತಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಮಜ್’ ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಸೀನು. ನಾನು ಕೇವಲ ಕಿವಿಯಾದೆ.

‘ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಲವಾಗಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಕಾಲ, ಪೀಟ್ಟು ಕಾಲ ಮತ್ತು ನೃಸಿಂಹ ಕಾಲ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಕಚೇರಿಯು ಆರಂಭವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಥಗಂಟಿಯ ನಂತರ ಜಿಮ್ಮೆತ್ತಾಪ್ತಿಯ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವನ್ನು ಎತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗಿನ ಮುಖಿಭಾವವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ, ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತಪ್ಪುದು ಜಿಮ್ಮೆ ಕಾಲ. ಕೊಂಚ ಕಾಲದ ನಂತರ ಒಂದೇ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರೀ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ನಷ್ಟು ಹಿಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಕೈಗಳನ್ನು ಉದರದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು ಪೀಟ್ಟು ಕಾಲ; ಪೀಟ್ಟು ಶಿನ್ನುವವರು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪುಲಿಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಏಳಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅದರೊಳಗಿನ ಜೀಸ್ ಸ್ತೋ ಆಗುತ್ತಲೇ ಸಾಗುವಂತೆಯೇ ಇವರ ರಾಗ ವಿಸಾರವಾಗುವುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಯಕರ ಹುರುಪು ಏರಿದಂತೆ ಕೈಗಳು ಬಗೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕಿಂದು, ಏನನ್ನೋ ಹಕ್ಕಿದಂತೆ ಮೇಲೇರುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರ ದ್ವಾರಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೇಲೇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ನೃಸಿಂಹ ಕಾಲ ಎನ್ನುವುದು,’ ವಿವರಿಸಿದ ಸೀನು.

‘ಯಾವುದಾದರೂ ಉದಾಹರಣೆ?’

‘ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಯ ಬಾರಮ್ಮ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯೇ ಈತುತುತು ಎಂದು ಹಲ್ಲಬಿಡುವುದರ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದು ಟೂಟ್ಯೇಸ್ಯಾ ಜಾಹೀರಾತಿಗೆ ಬಳಸಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡುಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಅಂಶಗಳು’ ಬೀಗಿದನವ.

‘ನೋಡುಕಚೇರಿ?’

‘ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳವೆ. Nod ಕಚೇರಿ ಮತ್ತು ನೋಡುಕಚೇರಿ. ಕೇಳುಗದು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಆಲಿಸುತ್ತಾ ತೂಕಡಿಸುವ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪುವುದು Nod ಕಚೇರಿ. ದೃಶ್ಯಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಕಚೇರಿಗಳು ನೋಡುಕಚೇರಿಗಳು. ಟಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣ್ಣುಕಡಿ ವ್ಯೇದ್ಯನಾದನ್ತ ಹಿಟೀಲುವಾದನವನ್ನು ನಾನು ಮೂಕ್ತ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ.’

‘ಹಿಟೀಲುವಾದನವನ್ನು ಮೂಕ್ತ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದರಿಂದೇನು ಲಾಭವೋ?’

‘ಕುಣ್ಣುಕಡಿಯ ಫೇಷಿಯಲ್ಲ ಎಕ್ಕೆಷನ್ ಒಂದು ಭಾವಮೇರವಣಿಗೆ. ಕೇವಲ ಗಾನ ಕೇಳುವ ನಿನಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯವುದಿಲ್ಲ ಬಿಡು.’

‘ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ಅಂಶಗಳು ನಿನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ?’

‘ಫಟ ವಾದ್ಯ. ಕೆಲವು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಫಟ ಬಾರಿಸುವವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಫಟ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಡಯಾಮೀಟರ್ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅವರೆಡನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದೇ ಚಿನ್ನ. ಕೆಲವು ಫಟ ವಾದಕರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯನ್ ಕ್ರೀಕ್ ಟೀಮನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೇಂದು ನನಗೆ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಅನ್ನಿಸಿದೆ.’

‘ಏಕೆ?’

‘ಪಟವನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅದನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ, ಅದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳದಂತೆ ಕ್ಯಾಚ್ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈವರೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಕ್ಯಾಚ್ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂಶಹವರು ಸ್ಲಿಪ್ ಫೀಲ್ಡ್ರೂ ಆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.’

‘ಸೀನೂ... ಸಂಗೀತದ ಆನಂದ ಇರುವುದು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕಚೋ’ ನಾನು ಚೋಧಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಲು ಯಶ್ಸಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸೀನು ಬುದ್ಧನಾಗಲು ತಯಾರಿರಲೀಲ್ಲ.

‘ತಲೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರೆ ಅಥವೇನು?’ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವಿಷಯ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಸೀನು.

‘ಇಲ್ಲ, ಬೇಡ, ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಸಮೃತವಲ್ಲ ಎನ್ನವುದರ ಸೂಚನೆ.’ ಎಂದೆ ನಾನು.

‘ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಗಾಯಕರು ‘ಸಂಗೀತಜ್ಞಾನಮು ಭಕ್ತಿವಿನಾಶಾತ್ಮಕ’ ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೃದಂಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮೇಲೆ ದೇವರು ಬಂದವರು ಅಡ್ಡಡ್ಲಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸುವಂತೆ ಆಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ‘ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದು ಮಡದಿಗೆ ಹಿಸುಗುಟ್ಟಿದೆ. ಮಡದಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು. ರಾಗ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ತಲೆಯಾಟ ಬಿಗ್ ಬೆನ್ನಿನ ಪೆಂಡುಲಮ್ಮಿನಂತೆ ಅತಿತ್ತ ಹೊಯ್ದಾಡಿತು. ಹಾಡುಗಾರ ಆತ್ಮ ಎನ್ನವುದು ಹೆಚ್ಚಿದಪ್ಪೆ ಪೆಂಡುಲಮ್ಮಿನ ವೇಗವೂ ಏರಿತು. ‘ನಿಜಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಕಣ’ ಎಂದು ಫೋಷಿಸಿದೆ.

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ದುರುದುರು ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ‘ಕಂಡಿಯಟ್’ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನೂ ನೀಡಿದರು. ಆಗಲೂ ಆ ಬಿರುದು ‘ಗಾಯಕಾಯ ಸ್ವಾಹಾ, ಗಾಯಕಾಯ ಇದಂ ನ ಮಮ’ ಎಂದುಕೊಂಡೇ ಹಾಡು ನೋಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ.

‘ಮೃದಂಗಿಯ ಪೆಂಡುಲಮಾಟದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮೊದಲೇ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದವನು. ಬಿಪಿ ಇದ್ದರೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ತಲೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ? ಹಾಡುವವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಡದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ, ಇವನೇಕೆ ತಲೆತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆರೋಗ್ಯ ಕಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?’ ಎಂದು ಮಡದಿಯ ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದೆ.

‘ರೀ! ಅದು ನಕಾರಾತ್ಕ ತಲೆಯಾಟವಲ್ಲ, ತಲೆದೂಗುತ್ತಿರುವುದು. ಆಗಲೇ ಈಡಿಯಟ್ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸುಮೃದ್ಧಿಲಾಖಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹಿಸುರೇಗಿದಳವಲ್ಲ.

ಗಾಯಕನು ನುಡಿಯತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ‘ನಾ ನಾ ನಾ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನವ. “ಓಹ್! ನಾ ಎನ್ನುವುದು ನಕಾರ; ತಲೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಆಡಿಸುವುದು ನಕಾರ. ಈ ನೆಗೆಟಿವ್ ಮೇಕ ಬನ್ ಪಾಸಿಟಿವ್” ಎಂಬ ಅಂಶ ಕಡೆಗೂ ಹೊಳೆದು ಸುಮೃದ್ಧಾದೆ.

ನಾನೇನೋ ಸುಮೃದ್ಧಾದೆ. ಮೃದಂಗಿ?

ಉಣಿಕ್ಕೇ ಕುಳಿತಂತೆ ಚಕ್ಕಳಮಕ್ಕಳ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೃದಂಗವನ್ನು ಎತ್ತಿನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲಾಭಿಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಆನಿಸಿ ಆದೇನೋ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅಡ್ಡಡ್ಟಲಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ‘ಓಹೋ! ಸರಿಯಿದೆಯನ್ನಿಸುತ್ತದೆ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮೃದಂಗಕ್ಕೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಹೊಡೆದ. ತಂ ಎಂದಿತದು. ಇವನಿಗೆ ಶೃಷ್ಟಿಯಾದಂತೆ ಕಾಳಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೆವಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಸರಿಯಾದ ಸ್ವರ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮೃದಂಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ದಾರವನ್ನು ಎಳೆದ; ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ. ಥುಂ ಎಂದಿತದು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಲೆಯ ಅಡ್ಡಲಾಟ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೃದಂಗದ ಕಿವಿ ಹಿಂಡುವಿಕೆ. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಆಗುವವರೆಗೆ ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಮೃದಂಗದ ಕಿವಿಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ, ಅದು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತೋ ಏನೋ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಡ್ಡಡ್ಟಲಾಗಿ ಮಲಗಿಸಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಜೆನಾಗಿ ಬಾರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಪ್ಪೂ ಸಮಯ ಅವನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿ ಭಾವಗಳು, ಬೋಳುತಲೆಯ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವಿಕೆಯ ಜೆಲುವು, ಇವನು ತಂ ಎನ್ನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಜೊತೆಗೂಡಿದ ಹಿಟೀಲಿನ ಕೊಂಯಾ ವಾದನ... ಇವೆಲ್ಲದರ ಸೊಬಗನ್ನು ಬಲ್ಲವರೇ ಬಲ್ಲರು

ಸುದೀರ್ಘ ಕಥನವನ್ನು ಅರುಹಿ ಉಸಿರೆಹೆಂದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸೀನು.

ನನಗಂತೂ ಈಗ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ?

ಶುಭೋದಯ

◀ ವಿಲಾಸ ನಾ. ಹುದ್ದಾರ

ನನ್ನ ಸೈಹಿತ ಬಳವಂತ ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾನೂನಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆರಿಯ ಪಾಲುದಾರರಾದ ಸುಖಪ್ಪ್ಯಾ ಸರ್ ಬೇಗ ಒಂದು ಮುಂದಿನ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ 10.00 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಶುಲ್ಕ ಅಂದಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಕಡತಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತ ಯಾರು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಳವಂತ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ಅರು ತಿಂಗಳು ಉರುಳಿದ್ದವು.

ಎರಡು ವಾರಗಳಿಂದ ನಳಿನಿ ಎಂಬ ಕಸ್ಟೆರಬೇತಿಗಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಾಸ್ಟೆಂಟನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅವಳು 10.30 ಗಂಟೆಗೆ ಕಳೇರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಅವಳ ಮತ್ತು ಸುಖಪ್ಪ್ಯಾ ಸರ್‌ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಮುಖಿ ಭೇಟಿ ಆಗಿರಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಬಳವಂತನಿಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂದು ಹೆಚ್ಚೆಗೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದಾರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅವನು ಬೇಗ ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದು.

ನಳಿನಿ ಕಳೇರಿ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿದುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸುಖಪ್ಪ್ಯಾ ಸರ್ ಅವಳಿಗೆ, "ಶುಭೋದಯ..." ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು, "ವ್ಯೇರಿಗುಡ್ ಮೊರ್ಕಿಂಗ್..." ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು.

"ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ..." ಅವಳನ್ನು "ವಿನ್ನಿ, ನನಗೆ ನೀವು ಅಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಅವರು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ ನಳಿನಿ ತಬ್ಬಿಬಾದಳು. ಅವಳು,

"ವಿನಾಯ್ಯ, ಸರ್?" ಎಂದು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಇದರಿಂದ ಮತ್ತಿಷ್ಪ ಕೆರಳಿದ ಸುಖಪ್ಪ್ಯಾ ಸರ್,

"ವಿನ್ನಿ, ನನ್ನ ಜೊತೆ ವಾದ ಮಾಡ್ತೀರಾ? ಎಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ಧೃಯ್ಯ?".

ಮೌದಲೇ ಅಭಿಮಾನದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಮನೆನಿನದವರು, ಇನ್ನೂ ಏನು ಅನ್ನುವಳೋ ಎಂದು ದಿಗಿಲಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಮೂಕನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತನಾಡದೇ ಅಳುಮುಖ ಮಾಡಲು ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತ. ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಸುಖಪ್ಪ್ಯಾ ಸರ್ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಗ ಕೋಪ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಳಿನಿಯ ಅಳು ಮುಖಿ ಮೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಕೋಪ ಇಳಿಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಬಳವಂತ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತುರು ಕೆಲಸವಿದೆ ಎಂದು ಒಳಗೆ ಕಳಿಸಿದ.

ಸುಖಪ್ಪ್ಯಾ ಸರ್ ಅವನಿಗೆ ಕೂಡಲು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವನು, "ಸರ್..ಕಾಸ್ಟೆಂಟ್ ಪದ್ಧತಿಯೋಳಗೆ ಗುಡ್ ಮೊರ್ಕಿಂಗ್ ಅಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ವ್ಯೇರಿಗುಡ್ ಮೊರ್ಕಿಂಗ್ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ... ಅವಳು ಕಾಸ್ಟೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಆ ತರಹ ಹೇಳಿದ್ದು... ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ ಅವಳಿಗೆ..."

"ಹೀಗಾ... ಅರ್ಯೋ ಸುಮೃದ್ಧ ಬ್ಯಾಕ್ ಲಾಲ್..." ಹೇಳಿತ್ತ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು "ತಪ್ಪಾಯಿತು... ನಿನಗೆ ಸುಮೃದ್ಧ ಬ್ಯಾಕ್...". ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಸುಮೃದ್ಧ ಮೋಗಡೇ," ಇಟ್ಟ ಆಲಾರ್ಯೆಟ್..." ಅನ್ನಬೇಕೂ.

"ವಿನ್ನಿ ಒಳವಂತ.... ಅವಳು ಮತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುತ್ತ ಹೋದಳು..." ಮುಖ ಗಂಟೆಕಿದರು.

ಕುಚೆಯಿಂದ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಳವಂತ ಮತ್ತೆ ಕುಳಿತ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು.

Ravi Graphics

OFFSET PRINTERS

What we specialize into :

- ▶ Books
- ▶ Brochures
- ▶ Catalogues
- ▶ Boxes
- ▶ Mono Cartons

*Bringing
colours
alive*

53/8, 2nd Main Road, Industrial Town, Rajajinagar, Bangalore - 560 010
Tel: 4088 9999/55, Fax : 4088 9944 website : www.ravigraphics.com

*Bag is
everything*

Our Promise

- 100% recyclable paper bags & pouches
- Pan-India delivery
- Premium customisation for high-street brands

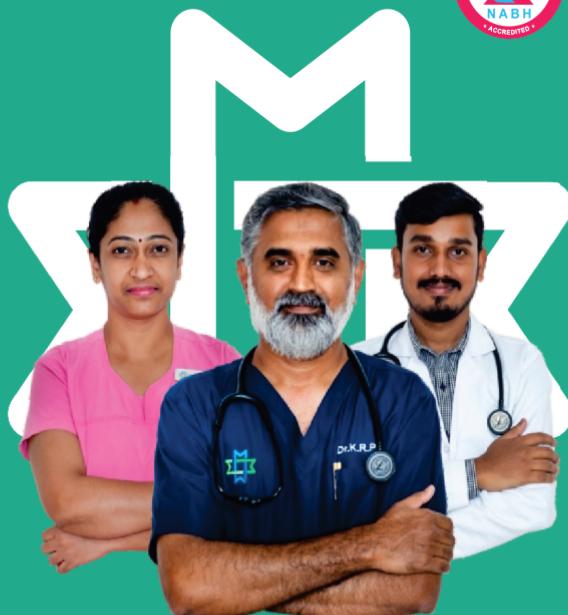
Reach us for your paper bag requirements

+91 89719 95599 | sales@bagfactory.co.in | bagfactory.co.in

Published on 3rd of every month
Mailed on 5th of every month
Mailed at: Bangalore P.S.O. 560026

REGISTERED KA/BGW-544/2021-2023
RNI NO. KAR-KAN/2005/15457

www.mallige.com

Established in 1978 we are a multi-speciality,
tertiary care hospital.

CARING AND HEALING

126

BEDS

60+

LEADING
SPECIALISTS

25+

SPECIALTIES

An institution of heritage in the heart of Bengaluru.

Mallige Medical Centre Pvt. Ltd.

31 & 32 Crescent Road, Bangalore 560001, India.

+91.80.67165555 +91.80.45577099 +91.80.22203333

Email: info@mallige.com

Printed by: V.R. BHARATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST, Published by KORAVANJI APARANJI TRUST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003.

Printed at: Ravi Graphics, 58/8, 2nd Main Road, Rajajinagar, Bangalore 560 010. Ph: 40889999/55

Editor : M. SHIVAKUMAR

No. of Pages: 40+4 APARANJI KANNADA MONTHLY.